

Interview: Ivan Šušnjar

poznatiji kao kolumnist Nikola Zirdum

Ivan Šušnjar, poznatiji kao kolumnist **Nikola Zirdum** arhitekt je po zanimanju, rođen je 1977. u Širokom.

Piše poeziju i prozu koje objavljuje na svom FB profilu, portalu Poskok i magazinu **Status**. Da u njemu čuči vrag sa tipkovnice primjetili su i BH Dani koji su prenosili čak i njegove prve forumske polemike. Dobitnik je nagrade za kratku priču te ponosni vlasnik nekoliko knjiga osvojenih na matematičkim okršajima HercegBosne. Na “Titovim stazama revolucije” nikada nije osvojio ništa.

2000. godine pokrenuo je portal **Poskok**, glasilo Pokreta za društvenu dekontaminaciju koji mnogi od tada smatraju prvim slobodnomislećim medijem Hrvata u BiH. Iako su mu zbog oštre kritike HDZ-a nacional patetičari davali epitet komunističkog i anarhističkog Poskok iz lokalnog medija upravo zbog svoje objektivnosti iz dana u dan izrasta u jedan od najutjecajnijih opinion-maker medija HercegBosne što mu priznaju čak i sami HDZ-ovci, koji su donedavno bili gotovo isključiva meta javne kritike Poskokovaca.

U sklopu Poskoka nastala je i akcija “Dajmo da voze”, web parodija na rastrošnost HDZ-ovih ministara koja je bila prvi pravi udar na nedodirljive HDZ-ove sinekure u vlasti ZHŽ-a i to u vrijeme dok oporba HDZ-u nije niti postojala.

Šušnjar za studentskih dana pokreće i “Hercegovačko proljeće”, prve virtualne studentske prosvjede u Hercegovini, performans koji je bio kritika studentske letargije u Mostaru a koji je zbog činjenice da su ga “popušili” i državni mediji izazvao borbenu pripravnost specijalnih odreda policije u Mostaru.

Poskok s vremenom prerasta u aktivističku jezgru mlade nezavisne scene Hrvata u BIH, pa na njemu danas vrvi toliko autorskih kolumni koliko ih nema niti jedan portal u širem okruženju.

Šušnjar se uz ostalo može pohvaliti kako je preko Poskoka iznjedrio i prve izdanke ženskog pisma u Hercegovini u kojem se nalaze i radikalni primjeri klasičnog feminizma, autorice

Mlinarević-Sopte koju je primjetio i potom “oteo” hrvatski Index.

Rušenje stereotipa o Hercegovini ali i Bosni te razbijanje mitova i tabua među samim Hrvatima u BIH jedna je od glavnih crta Poskoka. Globus tako za Poskok piše da se *“zbog nezavisne, volonterske i intelektualne scene, koja je na njemu zaživjela, Poskok profilirao kao društveno-politički najutjecajni portal Hrvata u BIH. Tamo je sve ono što niste htjeli znati o Hercegovini a usudili ste se pročitati”*.

Poskok uvažavaju i na HRT-u. U emisijama ozbiljne političke prirode možete čuti teze s Poskoka dok se za mišljenje i savjet oko toga koga treba pozvati u studio neke emisije na HRT-u nerijetko pita upravo njih što je konačno dovelo do toga da nas na HRT-u više ne predstavljaju ljudi poput Rojsa i Vlade Šoljića nego bistroumni ljudi poput recimo Nine Raspudića.

Sa FTV-a ih ne zovu. I nije čudo zašto. U vrijeme nereda u Širokom Brijegu kada je FTV u startu krenula s brutalnom propagandom postalo je bjelodano da je jedini hrvatski medij u BIH koji se FTV-u može efektivno suprotstaviti bio upravo Poskok.

Iako vlasti priznaju stratešku važnost hrvatskih portala u BIH niti jedna stranka još uvijek nije predložila dodavanje portala u proračune. Dok s druge strane dokazano nebitni TV mastodont HTV Mostar koji novce troši kao financijska aždaja postaje problem od nacionalne važnosti.

Zirdum trenutno živi i radi na relaciji Zagreb – Hercegovina. Aktivizmom se bavi onoliko koliko mu dozvole obaveze. Za sebe kaže da je ponosni vlasnik dviju putovnica i dviju osobnih iskaznica. Njegova domovina, o kojoj je nerijetko izuzetno kritičan, sastoji se od dvije države i prostire se od Istre na Zapadu do Drine na istoku.

Njegove kolumne izuzetno su oštre ali nikad na nivou žute štampe. Čini se kako mu oponente najviše smeta njegov direktan način pisanja bez prevelikog okolišanja, dok istovremeno njegovi čitatelji to najviše cijene. Isto kao i njegov portal, jedni ga vole a drugi mrze. Sredina ne postoji. Međutim, prašina koju dižu njegovi osvrti i portal Poskok i te kako dokazuje njegovu snagu i važnost za informativni prostor Hrvata u BIH pogotovo ako i dalje stoji činjenica kako Hrvati još uvijek nemaju reprezentativnog medija na razini države na kojem bi mogli artikulirati svoje vlastite stavove.

Ovo je prvi veliki intervju koji je dao jednom mediju. I dao ga je kako je rekao sa zadovoljstvom upravo jednom autentičnom posavskom portalu budući da je trenutno na snazi propaganda ponovnog razdora među Hrvatima u BIH pogotovo na relaciji Posavina – Hercegovina, propaganda razdora koju financira i podupire službeno Sarajevo i to preko satelitskih portala i satelitskih Hrvata koji su navodno posavski i hrvatski.

Razgovarao: Crovata

Posavski-obzor: Jesam li Vas dobro opisao?

Imate par faktografskih grešaka, ja naime nisam arhitekt nego dipl. inž. građevine. Arhitekti su *über*. Preobičan sam da bi bio *über*. Ne nosim lanene hlače, nemam kad čitati Story, hodati po buticima, pržiti se po solarijima i furati na Modnog Mačka tako da, sve i da želim, jednostavno nemam vremena biti arhitekt. Isprike svima koji se ne prepoznaju u ovakvoj

generalizaciji ali to je moje osobno poimanje tipičnog predstavnika hrvatskog arhića danas.

Poeziju sam pisao davno. Paralelno kako su mi s lica nestajale akne, odumirala je i moja navika da pišem pjesme, pa tako vlastitu poeziju iz tog vremena smatram posljedicom hormonalnog sazrijevanja. Danas tu i tamo ipak nastane poneka ozbiljna ili satirična pjesma, ali vrlo rijetko. U svakom slučaju, ako se to i može smatrati 'pravom' poezijom, na tom sam polju tek početnik.

O Zirdumu

Posavski-obzor: Zašto pseudonim?

Iz praktičnih razloga. Kao prvo, pod pseudonimom se puno bolje piše. Noam Chomsky anonimnost interneta smatra najvećim oruđem demokracije. Ne baviš se mišlju kako će neki oštar i javno iznesen stav sutra utjecati na tvoj život i hoće li ti starci ostati bez posla, ili će te "lokalni demokrati" provozati u gepeku kao što su to nekima već radili.

Pored toga, čitatelj se neće baviti biografijom autora nego njegovim tekstom. Dakle, bitno je što je napisano a ne *tko* je nešto napisao. Tako ni cilj Poskoka nije promovirati imena i autore nego promovirati ideje i stavove. Dekontaminirati.

U vrijeme kada se stvarao Poskok gotovo su svi autori na njemu pisali pod pseudonimom. To je razumljivo, jer radilo se manje više o studentima, ljudima koji su u tadašnjem HDZ-ovom jednopartijskom sistemu bili praktički nezaštićeni. Tada su nas napadali i pitali zašto pišemo anonimno. Odgovarao sam im da bih ja to trebao pitati njih. Ako ste demokratska stranka dajte vi meni onda odgovorite zašto su mi gotovo svi autori anonimni? Čega se boje usred slobode demokracije kakva je vaša dragi HDZ-ovci? I tu je nastajao muk.

Međutim, osobama koje su se etablirale kao javne ili se bave javnim poslom ne dozvoljavam objavu anonimnih tekstova.

Za mene se, bez obzira na anonimnost kao kolumnista, vazda znalo da stojim iza Poskoka. Nikad to nisam krio. Iako sam od samih početaka stalno slušao insinuacije da iza mene stoji netko drugi, što je priča za naivne. I tada sam imao dovoljno godina u guzici, da mi nije trebala nikakva siva eminencija, niti bih to dopustio.

Posavski-obzor: Zašto baš Nikola Zirdum?

Nekad sam pisao kao Franz Ch. pa kao Ecce homo, ali sam shvatio da mi treba „realno“ ime. Zirdumi su izumrlo posuško prezime. Zirdum je bio posljednji posuški „mohikanac“ koji je na misu nedjeljom dolazio na okićenom konju, i to sve do kraja sedamdesetih, kako sam čuo. Bio je uporan u svom običaju. S njim je dakle nestao cijeli jedan svijet. Onaj stari, iskonski. Tako da sam posuške Zirdume barem virtualno oživio. Zirdumi su također rašireno prezime u Posavini - ili su barem bili, pa je i to jedan od razloga za ime. Ono povezuje.

O Poskoku

Posavski-obzor: Što je bilo to što vas je motiviralo na stvaranje portala Poskok?!

Frustracija. Kao i svakoga koji krene nešto mijenjati ili barem pokuša. Mislim da je frustracija

u krajnjoj liniji jedina prava pokretačka snaga ako govorimo o društvenom aktivizmu. Ono znaš, kad ti po tko zna koji put proliju čašu i ti kažeš dosta drugovi, sad ćemo se ćerati. To je ono što te gura dalje naprijed u toj borbi na koju si, kad jednom uđeš, pristao zauvijek.

Posavski-obzor: Portal Poskok kojeg uređujete može se voljeti ili mrziti ali nikako ignorirati. Pakuju Vam i da ste plaćenički portal ove ili one stranke.

Portal Poskok ne treba idealizirati. Ima on svojih uzleta i padova. Smatram ga korisnim medijem koji s vremena na vrijeme poprimi neobično velik značaj ovisno o događaju koji prati i energiji koju u to uloži. Što se tiče plaćeništva, Poskokova snaga je upravo u tome što nije ni na čijoj financijskoj sisi. To mu daje oštrinu i povjerenje čitatelja. No priče o plaćeništvu puštaju oni koji su na Poskoku prozvani zbog ovakve ili onakve politike.

Sad nas trenutno Lijanovićeve Koalicija za Poticaje optužuje za prodaju Čoviću jer ne držimo svijeću njima koji su prokockali sva načela zbog kojih su dobili izbore. Valjda su te partije računale kako smo mi zakleti antičovićevci i da ćemo biti kooperativni s njima ma šta oni radili, makar odobravali lažne diplome, otvarali fikus-fakultete, oslobađali optužene sarajevske vandale iz zatvora političkim odlukama bez prethodne istrage i postavljali političku kontrolu nad medije, sve dok oni eto budu deklarativno protiv Čove. Kad tamo metode kojima se služe već četiri godine, potpuno su identične Čovićevim, samo je celofan drugačiji.

Posavski-obzor: Mislite na HSP i HDZ90?

Da. Ni HSP ni HDZ90 praktički nisu ni postojali u vrijeme dok je Poskok iz dana u dan grizao po Čoviću i HDZBIH, kada to baš i nije bilo pragmatično. A vidi ih sada. Ti isti "uglednici" koji su nam nekada salutirali za hrabrost i nepotkupljivost daju si za pravo držati govore o plaćeništvu iako su im kompletne stranačke baze podataka prenatrpane biografijama najobičnijih plaćenika i stranačkih nemislećih poltrona kojima je samosvijest i iznošenje vlastitog stava još uvijek apstrakcija.

Posavski-obzor: Zašto političke elite ne žele priznati činjenicu da među Hrvatima postoji jaka nezavisna scena? Kako čitam po zadnjim internet forumima čak i Raspudiću pakuju da je Čovićev igrač?

Nije stvar u tome da one to ne žele. One to jednostavno nisu u stanju vidjeti. Oni ne mogu percipirati da među nama postoje ljudi koji djeluju kao volonteri, idealisti i bez konkretnog materijalnog interesa. Ponukani jedino idealima borbe za slobodu svog naroda i za opće dobro. Ma koliko god to otrcano i romantičarski zvučalo takvi ljudi postoje. Budući da je materijalni interes osnovna matrica djelovanja gotovo svih hrvatskih političara u BIH od 1945-e na ovamo, oni naprosto to, i uz najbolju namjeru, ne kuže. Da stvar bude poraznija, oni se tako odnose i prema svojim biračima.

Posavski-obzor: Govorite o praksi kupovine birača?

Tako je. I HDZBIH i HSP i 1990 prilikom izbora glasače ne skupljaju na političkim programima, na borbi za ideje i ideale nego ih vežu najprimitivnijim ali efikasnim sistemom kapilarne korupcije. Onoliko koliko je neka stranka zadužila ljudi putem raznih usluga, poticaja i zapošljavanja toliko će na ovim izborima imati i glasova. Kapilarna korupcija u praksi. Lijanovićeve klijentelistička prćija od stranke tu je tek otišla korak dalje s pričom o

100 maraka. Suština je ista.

Posavski-obzor: Ako hrvatske političke stranke tako funkcioniraju kako će onda nekorumpirani dio birača uopće opstati i za koga onda oni ako ih uopće još ima uopće glasuju?

Taj dio birača kojega nisu kupili na ovaj ili onaj način i dalje je značajan. Mislim, zapravo, da takvih slobodnih glasača ima sve više, pogotovo među mladima, budući da mi se svakodnevno obraćaju slanjem tekstova, informacija, apela i sl. I Poskok je jedan od generatora te slobodne scene koja je svakim danom sve jača. Takvi, mali anonimni ljudi koji rade lavovski posao dekontaminacije svog grada ili svoje regije nikada neće dobiti posao u Eronetu ili EPHZHB jer se nisu naučili klanjati i nikada neće biti proglašeni počasnim građanima u svojim mjestima, a radi se o najvrijednijim ljudima koje je ovo malo hrvatsko društvo u BIH dalo. Većina njih su na žalost apstinenti na izborima i većini hrvatskih stranaka interes je da takvi uopće ne iziđu na izbore. I treba ih razumijeti. Jer, ako i iziđu, onda glasuju “protiv” jer još nisu dobili priliku zaokružiti “za”. Glasuju po principu manjeg zla.

O HSS-u

Posavski-obzor: Iako tvrdite da ste neovisni očito je da trenutno otvoreno simpatizirate Lovrićevu i njen projekt HSS-a.

Nezavisnost ne znači i neutralnost. Nezavisan je moj stav. Koji nije uvjetovan parama ili ucjenama. Podržati nekoga je moje pravo i moj izbor koji mi nitko ne može zabraniti. Ja stojim iza aktivističkog portala sa stavom a ne blijedog medija u društvenom vlasništvu. Stav svih kolega s portala također je taj da u ovakvim uvjetima u kojima se nalazi učmala hrvatska politička scena Lovrićevu kao izdanak nove hrvatske generacije u BIH koja muku muči sa starim uhljebljenim kadrovima treba otvoreno podržati. Ona, kao i njen projekt HSS-a, nova su i svježija pojava na političkoj sceni BH Hrvata. Lovrićeva je promijenila smjer HSS-a. Otrgla ga je iz zagrljaja sarajevskih HNV-ovaca što nije bio lak posao. I sada joj žele skinuti glavu. Mi ju baš zato cijenimo i želimo joj pružiti podršku kada nitko drugi neće. Kada smo vidjeli što joj rade, koje etikete joj lijepe i s kojom razinom mizoginije i šovinizma udaraju kako bi ju maknuli sa scene bez puno razmišljanja smo joj dali podršku. Je li to automatski znači da mi to činimo zbog novca? Znam da se to mnogima ne sviđa ali mi to imamo pravo činiti. Poskok i u slučaju Lovrićeve dekontaminira javni prostor od podvala i javnog linča.

Posavski-obzor: Mislite li da HSS s Lovrićevom ima perspektivu?

Sutra taj novi i nacionalno svjesni HSS, ukoliko bude dovoljno mudar, može biti jedina politička alternativa i zdrav poligon za apsorpciju mladih umova i snaga hrvatske politike u BIH, pogotovo kada se dogodi konačan krah oba HDZ-a i HSP-a u idućem mandatu. Krah HSP-a i HDZ90 dogoditi će se vrlo vjerojatno već u desetom mjesecu a HDZBIH će ponesen dužom tradicijom “kapilarnih” birača izdržati još neko vrijeme no dugoročno su kao politički projekt potpuno potrošeni. Kod njih se jednostavno događa ono što se u građevini zove efekt zamora materijala. Narod vapi za nečim novim i suvislim.

Ulaskom novih lica u politiku koji po svojim preferencijama i kvalitetama budu višestruko nadmašivali nepismene i nesposobne stare političke face, HDZBIH će naprosto početi polagano odumirati, budući da će rezignirani narod tada zaokružiti nešto novo. Taj scenarij je neminovan ako HDZBIH nastavi djelovati kao tupa franšizna stranka sa sjedištem u Zagrebu,

koja autentičnu politiku vodi samo kada je ugrožena koža predsjednika Čovića. Sjetite se sukoba sa Sanaderom. Tada je po prvi put HDZBIH bio svoj. Čim su izgadili stvar ponovno su otrčali u Zegej pod suknju. Nastave li salutirati uskraćivanju stečenih prava u RH Saboru i ne raskinu li s greškama i običajima iz prošlosti dugoročno će potpuno nestati s političke scene u BiH.

U Lovrićevoj vidim prvog predstavnika mlađe generacije BH Hrvata i potencijalnog novog lidera koji može privući nove nekorumpirane snage. I zbog tog je ona opasnost ne samo HSP-u i 90-ci kojima prijeti oduzimanjem velikog dijela birača iz 2006-e na ovim izborima nego i HDZ-u BiH dugoročno gledano. Ona nagovještava smjenu generacija na polugama moći. Bez obzira kojoj opciji pripadali. A stari moćnici to kako vidim još ne bi. Bar ne još koju deceniju. Lijepo im je očito...

Posavski-obzor: Zašto se ne onda ne uključite u politiku i direktno ne podržite Lovrićevu?

Pa i hoću. Doduše za sada na jedan simboličan način. HSS u ZHŽ-u me je zamolio da ih podržim na njihovoj listi budući da smatraju kako će im moje ime donijeti glasove simpatizera Poskoka. Rekao sam da im takav vid podrške dajem ali uz uvjet da ostajem stranački nezavisan i da sam zadnji na listi. Nije mi životni cilj ući u Skupštinu ZHŽ-a i unaprijed se odričem bilo kakvih beneficija od te Skupštine ako kojim čudom sa zadnjeg mjesta uđem u nju, ali simbolički ih želim podržati. Mislim da je to i korektno s moje strane a na neki način mi je to i obveza. Ljudi mi godinama govore "što se više ne uključiš" pa evo ako mislite da bih trebao biti unutar županijskog sistema, na izbore draga braćo i sestre pa me zaokružite. Moji stavovi, kritike i vizija društva kakvo želim godinama su javno izloženi svima i ne trebam ih posebno pojašnjavati.

Posavski-obzor: Na Vašem portalu objavljujete i one vijesti i kolumne sa kojima se vi politički ne slažete, kao npr. razne daidže, sarajevski političari, hrvatski političari Mesićevog DNK-a, ali i razni portali skloni Sarajevu ili ustrajni u mržnji prema svemu što je iz Hercegovine?

Istina. Mi smo objavili integralne kolumne gotovo svih onih koje smo i sami na Poskoku kritizirali. Oni koji nas napadaju to namjerno prešućuju. S druge strane, ne postoji nijedan drugi portal koji je objavio kolumne autora iz primjerice jednog ultradesnog Hrvatskog lista istovremeno uz tekstove nekadašnjih Feralovih pera. Postoje sjajne kolumne marginaliziranih hrvatskih desničara, recimo jednog Damira Pešorde, za kojeg većina javnosti vjerojatno nikad i nije čula. Zašto ih ne objaviti? Isto tako jedan Boris Dežulović, ma koliko se vi s njim politički ne slagali, radi fenomenalne društvene satire koje, ma koliko ih neki prezirali počesto ubadaju gdje treba.

Nas u komentarima optužuju da smo i partizani i komunjare i ustaše, te u zadnje vrijeme da smo i četnici i da nas plaća sam Dodik. Napadaju nas manje više svi. I naši i vaši. I danju i noću. I po svim vremenskim uvjetima. Što je još jedan dokaz da smo na pravom putu.

Poskok je što se širine obzora tiče tata-mata za sve federalne agitpropovske medije, FTV naprimjer, koja je samo nominalno nezavisna a zapravo u praksi najprizemnijom propagandom gebelsovskog tipa duva u guzicu SDP-u. S kojim pravom? Je li RTV taksu plaćaju samo SDPovci?

Posavski-obzor: Ali ipak vas za animozitet prema Sarajevu, jednoulje i nacionalizam, optužuju upravo oni portali koji nikada ne objavljuju tekstove onih političara, onih kolumnista i onih portala koji nisu u skladu sa njihovom politikom. Kako to objašnjavate?!

Neka nas optužuju. I trebaju. Iako je to s njihove strane idiotski budući da nas za to uopće ne treba optuživati. Ja evo ovdje sada kategorički izjavljujem da osjećam jak nacionalni naboj u sebi pomiješan sa izrazitom sarajevofagijom. Savjest mi je potpuno mirna po tom pitanju. I smatram da su ti osjećaji potpuno ok. Oni nisu nastali zbog lošeg odgoja ili vlastitog mi antibašćaršijskog šovinizma u nedostatku pametnijeg posla nego su jednostavno društveno uvjetovani. Današnje Sarajevo ne vole čak ni same Sarajlije. Mislim na prave Sarajlije. Vole ga čak manje nego ja pa ih nitko zbog toga ne optužuje da su *antibošnjački* nastrojani i da su nacionalisti.

Posavski-obzor: Očito je da pojam nacionalizam ne smatrate tako lošim kao što se to redovno imputira?

Nacionalizam je u osnovi definiran kao ljubav prema svojoj naciji ili domovini. Naravno da takva proklamirana ljubav može biti i maska za mržnju prema drugima ili za korupciju i pljačku vlastitog naroda, a svjedočili smo i jednom i drugom primjeru. (To ne znači da anacionalisti i velikograđani nisu skloni krađi i korupciji, iako se u medijima redovito i namjerno izjednačava nacionalizam i kriminal).

U Americi imate poslovicu koja kaže da iza reda pravih nacionalista uvijek dolazi red lopova. I nije ta poslovice daleko od istine. Zbog takvih koji huškaju i usput krađu nacionalizam je i označen kao rigidan. Međutim, nacionalizam kao političku strategiju ne mogu smatrati “lošim” u situaciji u kojoj on postaje sredstvo emancipacije jednog naroda, odnosno borbe za izjednačena prava, što smatram da je situacija koja se odnosi na položaj Hrvata u BIH. Kada nacionalizam postaje sam sebi svrha onda imate trulež društva koji ogreza u mržnji i šovinizmu. Hrvatski nacionalizam u BIH nije sam sebi svrha. On ima potpuno opravdanu osnovu.

U svakom slučaju, kriminalcima u BIH nije potrebno potpirivanje nacionalizama kako bi mogli krasti budući da su nacionalizmi ovdje, uz stećke, jedna od rijetkih stvari otpornih na zub vremena. Stećci pomalo i nestaju. Nacionalizmi ne. Kako vrijeme prolazi ta tri BH nacionalizma mijenjaju tek vanjske konture iz tinjajućih nacionalizama u bukće. Kad probukti jedan zabukte sva tri.

Posavski-obzor: Dakle smatrate de je optuživanje nekoga za nacionalizam u BIH besmislica?

Govoriti u BIH nekome da je nacionalist jednaka je glupost kao u Africi optuživati ljude da su tamnopusi. Današnje “*uljuđene*” zapadne sile kao i Otomansko Carstvo, prije nekih 200 godina krvavo su i genocidno rješavale svoja nacionalna pitanja kada nama kao tadašnjoj potlačenoj i manje vrijednoj *slavenskoj* kasnije i *cafirskoj raji* taj “uljuđeni” europski privilegij mitluropejskog klanja i nabijanja na bajonete tada nije bilo dozvoljen. Štoviše, mi smo tada klali i nabijali za njihove ratove. Učili smo od najboljih. Usljed neriješenih nacionalnih pitanja nas peče nacionalističko sunce već stoljećima i mi jednostavno moramo biti takvi. Nacionalno tamnopusi.

Posavski-obzor: Mislite li da je BH društvo sastavljeno od tri odvojena nacionalistička društva?

Onaj tko želi pogledati istini u oči taj zna da u BiH živi 95% nacionalista i 5% ostalih. I ti nacionalisti nisu to što jesu jer su eto odabrali takvi biti nego zato jer nisu imali drugog izbora. Njihov nacionalizam je naprosto uvjetovano ponašanje. Reakcija na okolinu i na cijeli splet okolnosti koji nas je podijelio velikim brazdama. Problem je kad se to ne želi vidjeti pa se onda javljaju raznorazni politički eruditi, u pravilu bivši komunistički aparatčici a danas veliki demokrati, koji kažu kako u BiH uopće ne žive ljudi, odričući ljudstvo nacionalistima. Ali na njihovu žalost ljudi u BiH ipak žive.

Posavski-obzor: Nije li potiranje nacionalizama nešto što je i 90-ih dovelo do rata?

Naravno da jest. A krivci za rat su izišli iz iste političke škole koja danas priča o građanskim utopijama u višenacionalnim državama. Da se 45 godina nisu umjetno i nasilno potiskivale nacionalne tenzije, danas bi bilo kudikamo bolje. To što neki bivši omladinac, nekadašnji šef partijske ćelije a danas preparirani demokrat u SDP-u, proziva za nacionalizam ne znači da on sam to nije. Dapače. Nema većeg nacionalizma s maksimalističnijom politikom u BiH od građanskog nacionalizma koji širi SDP. To je isti onaj nacionalizam većinske nacije umotan u socdemokratski celofan koji je onomad u jednoj državi koja se raspala furao jedan čika Sloba. Nema ga više. A ni države mu. Tako će biti i s BiH ako sarajevske Slobe ne progledaju na vrijeme i ne pristanu na nekakve realne modele uređenja buduće BiH. Priča o 100% BiH zapravo je priča o trećem bošnjačkom entitetu ali na teritoriju cijele BiH.

Posavski-obzor: Mislite li da bi se nacionalne tenzije u BiH smanjile ukoliko bi standard krenuo gore ili ukoliko bi BiH ušla u EU? To je još jedna teorija koju zagovara tzv. građanska opcija u BiH.

Hipoteza stoji teoretski. U praksi jako teško. I BiH narodi, naravno, vole standard i novac. Ali recentni primjeri iz Europe tu teoriju negiraju. Belgija se raspada. Španjolska devri s Katalonijom. Sjeverna Irska je top tema već godinama. Veliku Britaniju čeka škotski referendum. Kanada i Quebec se konstantno prepucavaju. Sve su to zemlje koje redom pripadaju samom vrhu svjetskog standarda. Po *baščaršijskoj* logici su onda u njima nacionalni pokreti odavno trebali odumrijeti. Ali ne samo da nisu izumrli nego nikada nisu bili jači.

Posavski-obzor: Vi ste dakle za federalizaciju BiH?

Ako bolje pogledate nema niti jedne višenacionalne države u svijetu koja nije federalizirana i samo su od nacionalizama mirne one višenacionalne zemlje koje su svojim nacijama dopustile široke nacionalne autonomije. Primjerice Švicarska. Tamo gdje postoji i minimum prakse preglasavanja javljaju se nemiri. Katalonci većinom ne žele odvajanje nego širu autonomiju. Španjolska će izgubiti Kataloniju ako to na vrijeme ne shvati. Kod Španjolske su uzrok nestabilnosti upravo nacionalizmi. Dok su to kod Belgijanaca ekonomske razlike. Dakle novac i razlike u standardu mogu biti i remetilački faktor. U BiH će se u budućnosti dogoditi sinergija oba ta faktora nestabilnosti, različitih standarda po regijama s jedne strane i konstantno uzavrelih nacionalizama usljed neriješenih nacionalnih pitanja s druge. No građanski utopisti i dalje vjeruju kako će se *vjekovnomultietnični* narodi izdići iznad svega toga i podržati princip *jedan čovjek jedan glas*. Dogodit će se dakle čudo. Građani BH doživjet će nakon ovako krvavog rata sveopće prosvijetljenje u građanskoj ideji BiH. I bit će svjetlo!

Kojeg li utopijskog idiotizma.

Posavski-obzor: Kojoj političkoj ideji vi pripadate?!

Niti jednoj. Jer nemam na to pravo. Meni kao i većini Hrvata u BiH između mnoštva oduzetih prava koje mi Ustav navodno jamči oduzeto je i pravo na političko profiliranje. Mi smo narod bez prava na pluralizam, bez prava na strančarenje i političke opcije. Naša jedina dozvoljena politička opcija je borba za jednakopravnost. Što je na žalost stanje pogodno za zloupotrebu i političke manipulacije tzv. stranaka s nacionalnih predznakom. Ali i one više ne mogu raditi što su nekada činile. Sazrela je nova generacija koja sve više nadzire i kontrolira. I postavlja jako neugodna pitanja.

U Hrvata se još uvijek nije, niti će se još dugo pojaviti neka umjerena stranka anacionalne ideologije. I tako će biti sve dok se ne riješi nacionalno pitanje u BiH. Tada će doći do slabljenja nacionalnih stranaka i stvarne demokratizacije. Hoćete primjer? Uzmite Hrvatsku – HDZ nikada u RH ne bi sišao s vlasti da je opstala Krajina. SDS bi i sada bio na vlasti u RS-u da RS nije postala priznata.

Kada bi u BiH postojao nekakav naš Sinn Fein, to bi mi trenutno bila najbliža politička opcija. U državi koja nad tobom provodi institucionalni terorizam jedini lucidan odgovor je odgovor istom mjerom. Ne zagovaram terorizam, ali zagovaram oštrij pristup cijeloj stvari, oštiju političku opciju. Sigurno je da bi se Hrvate u ovoj državi daleko više poštovalo da su ikada pokazali zube. Vazda smo mi ti preko kojih se namiruju interesi Srba i Bošnjaka jer su eto Srbi tradicionalno zajebani a Muslimani imaju selafijski element koji svaki dan može poludjeti pa njih čak nećemo ni procesuirati za ratne zločine. Zato su tu poslovično kooperativni Hrvati koji sve potpisuju i ne bune se. To je dosadašnja praksa pokazala.

Posavski-obzor: Mislite li da bi hrvatska federalna jedinica doista omogućila pluralizam i višestranačje i u Hrvata?

Naravno. Da živimo u društvu u kojem su rješena nacionalna pitanja tada bi u njemu došlo do političke relaksacije, posljedično i do stranačke stratifikacije na svim razinama i unutar svih triju dominantnih etničkih grupa. Samim time i na prostoru na kojem ja živim pojavile bi se s vremenom nekakve autentične socdemokratske, laburističke, liberalne i druge opcije kojima nije prva i osnovna premisa isključivo nacionalno. Tek tada u takvim okolnostima sigurno bih bio prije u jednoj od tih opcija nego u nekoj nacionalnoj.

U društvu u kojem se moje nacionalno potire ja biram biti nacionalist jer je svaka druga opcija suluda. Iako bi po godinama trebao biti ljevičar. No u okolnostima kada živiš u društvu u kojem je legalizirana sveopća majorizacija tvog naroda brijati na socijaldemokraciju ili liberalizam i šutjeti na činjenicu kako sarajevski tzv. socijaldemokrati plješću dok engleski tenk u Mostaru gazi privatnu banku i pravo na privatno vlasništvo jednostavno je glupo. I to mogu raditi samo idioti ili oportunisti koji u negiranju tih činjenica, iz hrvatske pozicije, imaju konkretne koristi.

Posavski-obzor: Dakle federalizacija države ali po etničkom principu?

Nego po kojem drugom? Nije se ovdje vodio rat oko ekonomskih regija. Nego etnički rat. Sve drugo je palijativno rješenje. Etnofederalizacijom do konačne relaksacije BiH. To je jedini pravi put ka razvoju bilo kakvog normalnog društva u BiH. Ne dakle kroz nametanje

nadnacionalne građanske ideje nego kroz razvoj triju paralelnih unutarnacionalnih građanskih inicijativa koje će se prirodno razvijati i umrežavati tek po rješavanju nacionalnih pitanja na razini države.

Etnofederalni princip uređenja nipošto nije u koliziji sa idejom moderne europske države Bosne i Hercegovine. Taj princip je čak štoviše preduvjet nastanka moderne BIH općeprihvaćene od većine svojih građana i svih triju nacija.

S druge strane nadnacionalno nametanje građanske ideje u koliziji je sa samim mogućim opstankom BiH.

Posavski-obzor: Zašto?

Zato što živimo u eri demokracije i što većina građana BIH nikada taj princip neće prihvatiti i prije će podržati radikale i proces raspada BIH nego pristati na život u opresiji i majorizaciju od strane većinske nacije. Govorim o demokratskoj većini koju čine oni nacionalno nabrijani građani, poglavito Srbi i Hrvati, kojima neki retuširani komunisti negiraju čak i pravo na mišljenje po “vrlo humanom” principu “ako ne razmišljaš kao ja, ti i nisi čovjek i ima da šutiš”.

Posavski-obzor: G. Šušnjar, što zamjerate državnoj politici iz Zagreba za vrijeme rata i nakon rata do danas?!

Teška tema. Zamjeram joj sve i istovremeno ništa. Svi njeni potezi od rata do danas, mislim na strateške političke poteze, bili su loši. Loši kao loš plod od zla oca i od gore matere. I u samom startu bilo je očito da se Zagreb prema nama ponaša kao prema manje vrijednoj braći, kao prema psima rata koji su nacionalno zadojeni pa ih valja iskoristiti. Tipičan kaubojski i kolonijalistički stav. Već tada je to trebalo prekinuti. I Zagrebu reći Ne. Onako kako je Beogradu to recimo onomad rekla Banjaluka.

Ujedno si postavljam pitanje imam li prava da RHaziji išta zamjeram jer su u konačnici, naši politički mudraci, drugovi iz Gruda, Širokog, Mostara, Doboja, Travnika, Kiseljaka, Dervente, u pravilu bezglavi zagrebački politički kvislinzići, nesmisleća klimoglava generacija to dopustila da nam Zagreb čini. Radi se o grupi od nekih stotinjak ljudi koja ni dan danas ne želi sići s političke scene Hrvata u BIH i kormilo prepustiti onima koji barem imaju sve zube u vilici i barataju tastaturama i stranim jezicima.

O hrvatskoj političkoj “eliti”

Posavski-obzor: Često u svojim kolumnama optužujete političke čelnike u BIH za slijepu odanost i inferiornost prema Zagrebu i tvrdite da je takav odnos skupo plaćen i plaća se i danas.

A što bi trebao? Pljeskati im? Odnos Hrvata BIH i Zegeja, plastično kazano, bio je kao loš seks. Pri čemu smo mi, da prostite, najebali. A Zagreb je ispao bezobzirni jebač.

Djevojka zvana HercegBosna zaslijepljena sjajem i nepogriješivošću “glavnog grada svih Hrvata” bez ikakvih kriterija otrčala je u zagrljaj Banskim dvorima. Previše im je vjerovala i previše bila zaljubljena u njih. A službeni Zagreb ju je višekratno iskoristio i na kraju ispljunuo. A onda je njene haljine, brda i doline, njene Posavine, Lašve i Hercegovine prodao za svoje interese. Za nekakve Krajine. Koje drugačije nije mogao osvojiti. Oluja je uslijedila

tek nakon što su prodane sve hrvatske pozicije u BiH. Tek tada je RH dobila zeleno svjetlo za rješavanje srpskog pitanja. To je činjenica koja se stalno prešućuje, kao i podaci da je povlačenje srpskog življa iz Krajine vježbano tjednima unaprijed. Sama Oluja danas izgleda kao vojni igrokaz iako ju medijii u RH slave kao veliku vojnu akciju. Kada se pogleda koliki je teritorij oslobođen u samo par dana i sa koliko malo žrtava dođete do zaključka da je vodstvo RH iz tog vremena bilo puno vojnostrateških vanzemaljaca ili je u pozadini cijele stvari bio prešutni dogovor s Beogradom i Washingtonom. Dogovor na račun Hrvata u BiH

To je nama naša borba dala. Prvo je trampu tih haljina ZG-establishment ozakonio u Washingtonu, kasnije potvrdio u Daytonu a ovo sa minimaliziranjem glasova izvan RH tek je potvrda tog postkoitalnog kolonijalnog odnosa Zagreba i nas. Hrvati iz BIH dok su se te haljine rasprodavale nisu smjeli ni zucnuti. Tek im je dato kad je stvar riješena da potpišu dogovoreno i krenu kući. Tako je i bilo. I tako je nažalost i danas. Uzmite primjer nedavnih događaja oko ustavnih promjena i glasovanja dijaspore. Mislite da je HDZ pitao zastupnike dva HDZ-a iz BIH za bilo kakvo mišljenje? Nije. Jer znaju da ga nemaju. Ili ako ga kojim čudom imaju, opet znaju da ti lutci zvani sabornici iz BiH ne smiju ni avaza pustiti protiv matične stranke.

Posavski-obzor: Mislite li da se taj odnos od Dayton na ovamo imalo promijenio?

Odnos službene Hrvatske prema nama nakon samog rata čak je i gori. Prvo ste imali situaciju u kojoj vam RH elite kroje sve političke stavove da bi se preko noći taj odnos promijenio u odnos u kojem gotovo niti jedan političar iz RH o BH Hrvatima nema ili ne želi iznijeti bilo kakav stav. Erhazijski političari su nas doslovce odgurnuli u stranu kao mutnu ratnu epizodu koju je bolje ne spominjati.

Umjesto javnog odavanja respekta i zahvalnosti zbog cijene koju smo zbog njih platili, umjesto da spuštaju šešir i čine naklon kada sretnu BH Hrvata, umjesto da u RH medijima zauzimamo posebne termine nakon svakog slučaja preglasavanja i institucionalnog terorizma koji država BiH nad nama provodi, 20 punih godina, mediji u RH, istina pod stranom palicom ali pred očima hrvatske nacije koja to mirno gleda, šire nesmiljeni i odvratni rasizam protiv mog naroda.

I danas bi najradije da nas nema jer u “svijetlom putu” u Europu ratna hard core drama zvana “Orgije u HercegBosni” tek je samo ružna uspomena koje se bolje što prije riješiti.

U ratu smo im bili topovsko meso, danas smo im biološki rasadnik koji služi za uzgoj jeftinih znanstvenih elita i jeftinih bauštelaca za najteže i neatraktivne poslove u RH koje gospoda ne želi raditi, no povremeno nas znaju koristiti i kao bezglavu glasačku mašineriju koja se po potrebi tovari u šlepere i vozi preko granice kada treba ustoličiti kojeg HDZ načelnika.

Govorim dakle o hrvatskoj političkoj eliti i jednom dijelu medijske klike u Hrvatskoj. Ne o cijelom hrvatskom narodu. Namjerno iznosim tu digresiju da oni koji doista dišu hrvatski u RH ne bi digli nos.

Posavski-obzor: Spomenuli ste medije u Hrvatskoj i 20 godina anatemiziranja. Mediji su jedno ali kako je moguće da se hrvatskom narodu u Hrvatskoj koji je samo koju godinu ranije skupa krvarilo s ovim hrvatskim narodom u BIH ta propaganda tako jednostavno prodaje i to nesmiljeno sve ove godine?

Iskreno, ne znam. Vazda slušam o tihoj i nacionalno svjesnoj hrvatskoj većini ali ih baš i ne čujem. Ja nikada nisam čuo hercegovačku ili bosansku majku koja postavlja pitanje zašto je njen sin morao poginuti u Vukovaru ili Dubrovniku. Ali jesam i to nekoliko puta u eterima hrvatskih medija, koji su ta pitanja vjerojatno i namjerno ponavljali, čuo upite majki iz RH koje postavljaju pitanje zašto je njihov sin morao poginuti u nekoj tamo Bosni da prosti, u nekom tamo Orašju, Glamoču itd. Kao da bi bile ponosnije i kao da bi im bilo lakše da su im sinovi poginuli u Hrvatskoj. I kao da se u Orašju nije branila i Županja ili u Livnu i Glamoču Sinj. To su recimo stvari koje jasno pokazuju kako hrvatska nacija baš i nije neka do kraja zrela nacija. Što će reći da uopće još uvijek i nije nacija. Ili jesi nacija ili nisi. Horizontalna solidarnost kao preduvjet definicije jedne nacije postoji iz našeg smjera prema njima ali od njih prema nama već godinama se uništava i mislim da je na izmaku.

O tome najbolje govori podatak kako više od 2/3 Hrvata u RH želi da se BH Hrvatima ukine pravo glasa za RH Sabor s argumentacijom kako nije fer da mi odlučujemo o njihovoj sudbini. Istovremeno zaboravljaju da su oni nama nacrtali Dayton. I da nikada do sada Hrvati iz BIH nisu presudili na hrvatskim izborima.

Sumnjam da je i procenat onih koji bi nam ukinuli državljanstva RH manji od 40%. I ne možemo ih sve optužiti da su KOS-ovci i orijunaši. To su činjenice. I stvarni prikaz odnosa velikog dijela hrvatske nacije prema nama. Sve to govori koliko smo mi naivno s puno srca i malo mozga ušli u sve ovo. Optuživati medije u takvoj situaciji je licemjerno jer nikakvi mediji jedan narod ne mogu okrenuti da se tako međusobno ne podnosi. To onda znači da taj narod nikada i nije nacionalno sazreo.

Posavski-obzor: Pa kakav odnos bi mi, s obzirom na sve to, trebali imati prema RH i kakav bi trebali očekivati?

Zbog onih koje smo za interese RH poslali u smrt i zbog nekorektnog odnosa službenog Zagreba prema nama dužni smo se itekako propitati i redefinirati svoj odnos prema Hrvatskoj. On mora svakako biti partnerski ali ujedno mora biti i samosvjestan. Nikako poltronski kakav je danas. Međutim kod svih hrvatskih političkih elita u BIH primjetan je strah od odbijanja zagrebačkog blagoslova i strah od artikulacije vlastite politike. Ljudi su u politici godinama a još uvijek nisu politički sazreli. Ponašaju se kao mala djeca. Trebamo si postaviti pitanje kako će se naše elite ponašati sutra ako Bruxell da zadatak službenom Zagrebu da svako “talasanje” BH Hrvata i naše legitimne zahtjeve utiša, opet kao neku novu cijenu što bržeg ulaska u EU. Mislite li da će postojeće elite BH Hrvata tada Zagrebu znati reći “Dosta više braćo, odbijte”!? Čisto sumnjam.

Žalosno je da se i dan danas u hrvatskim medijima u BiH njeguje potpuno nekritički odnos prema službenom Zagrebu. Kakav god glavonja da se politički ispočilira svoj facelifting pred narodom dokazuje “boljim” odnosima sa Zagrebom nego što mu ih ima konkurent. Najsvježiji primjer je mahanje Kosoricom. Gospođa nad tvojim narodom i ujedno nad tvojim biračkim tijelom ozakoni ustavnu diskriminaciju a ti ju najavljuješ kao džokera koji će ti dići rejting u kampanji. I to nitko od recentnih kroničara hrvatske BH političke zbilje da primjeti. Jadno.

Posavski-obzor: Kad govorite o postkolonijalnom odnosu Hrvatske prema Hrvatima u BIH na što točno mislite?

Tijekom prošlog rata politički predstavnici RH sklopili su kolonijalne ugovore s našim predstavnicima, koje su opet oni i postavili na vlast, kako bi nas i nakon rata mogli što

efikasnije ekonomski izrabljivati. Uzmite primjer Buškog jezera. Više je milijardi eura iščupano iz njega u zadnjih 15 godina nego što bi tisuće nekakvih Kutli moglo za sto života pokrasti po Hrvatskoj. Ali o tome se u RH šuti.

Drugi primjer su uvozni lobiji kojima su tvrtke partneri matične tvrtke u Hrvatskoj. Preko političara koje kontrolira službeni Zagreb potiče se uvoz proizvoda iz RH, pojedinci na tome ostvaruju ogromne prihode dok se istovremeno ne čini ništa ili se čak, opet preko franšiznih stranaka u BiH, sabotira onog pojedinca koji tu u BiH odluči proizvoditi konkurentski proizvod. U 15 godina nakon Daytonu mi smo se doslovno pretvorili u hrvatsku izvozničku koloniju.

Treći primjer eksploatacije možete naći u primjeni medijske slike prosječnog Hrvata iz BiH koja se stvara u RH glavama. Taj prosječni BH Hrvat je glup, neotesan, goropadan, sklon nepotizmu i kriminalu, smrdi, psuje, kopa nos i nikada se neće prilagoditi uljuđenoj i finoj arijevske Hrvatskoj. Takvu propagandu imale su sve kolonijalne zemlje o ljudima koji su pristizali iz njihovih nekadašnjih kolonija. Isto takvu sliku kakvu RH mediji stvaraju o nama nekada su u kolijevkama fašizma Austriji i Italiji stvarali o samim Hrvatima. Recimo postoje austrijske bajke u kojima je Hrvat čudovište koje jede malu djecu. Fama o Morlacima je zapravo stara talijanska fantazija o dalmatinskom zaleđu koju su malograđani Dalmacije svojski usvojili. Primjena te medijske propagande nije bilo kakva. Ona služi jačanju osjećaja lažne pravednosti, lažne izvrsnosti i povećanju nacionalne kohezije u samoj Hrvatskoj u kojoj je pitanje dana kada će zbog neizdrživog centralizma doći do jačanja regionalizama.

Četvrti primjer su među državni ugovori oko dvojnog državljanstva i kolonijalna pravila u njima. Hrvati iz BiH koji rade najnepoželjnije poslove u RH dužni su prijaviti prebivalište u RH. U najčešćem slučaju na fiktivne adrese. Dakle da bi ti ljudi, koji su također hrvatski državljani, ostvarili svoje osnovno ustavno pravo na rad dužni su napraviti prekršaj lažne prijave. Jer ih na to tjera država. Sada ista ta RH koja godinama prijavljuje BH Hrvate na fiktivne prijave prijeti kaznama za iste te adrese. Inače pravo na rad je jedno od Ustavom RH zagarantiranih prava koje ničim ne bi smjelo biti uvjetovano. Ali "uljuđena i fina" RH ne prizna činjenicu da u njoj žive sezonski radnici. Ljudi u kontejnerima.

Peti primjer je zloraba istih tih ljudi u političke svrhe. S takvim fiktivnim adresama HDZ provodi političku eksploataciju za vrijeme lokalnih izbora stvarajući fiktivne glasače pritiscima, ucjenama i pričom o tome kako će izgubiti prava ne glasuju li za HDZ. Pa se onda događa da Hrvati iz BiH odrede načelnike u Vrgorcu, Županji, Baškoj vodi... Međutim, opravdani gnjev građana Hrvatske nakon izbora ne preuzima HDZ nego tada nastupaju mediji u RH koji ga kanaliziraju opet na Hrvate iz BiH u interesu opet neke političke opcije u RH. Demokratske stranke ne bi smjele imati takav odnos prema ljudima. Europska pučka stranka trebala bi sankcionirati tu praksu.

Sve ovo gore navedeno je čisto potezjenjivanje i tipičan kolonijalistički odnos "više rase" prema "nižoj" o kojem stalno pišem i govorim.

Posavski-obzor: Poprilično ste radikalni prema Hrvatskoj. Kako komentirate stav Vesne Pusić da je Hrvatska izvršila agresiju na BiH? To je također radikalan stav.

Vesna Pusić je potpuno u krivu kada kaže da je Perecija izvršila vojnu agresiju na BiH. Hrvatski tenk nije pucao po Sarajevu, Žepi i Goraždu. Niti su RH vojnici palili sela u okolici Zenice. S druge strane imate mnoštvo dokumentiranih događaja u kojima je iz BH pucao po

Hrvatskoj. Perecija je, ako ćemo ekstenzivno tumačiti stvar poput Vesne, tijekom rata izvršila političku, ekonomsku i kulturološku agresiju na Hrvate u BiH. Na način da ti je pomogla obraniti kuću a potom ti politički uskratila mogućnost da u toj kući ostaneš živjeti. I takvu vrstu agresije vrši i dan danas. I za to vjerojatno nikada neće odgovarati. Jer je očito nitko i nema za optužiti. Budući da mi naprosto volimo kad nas Lijepa Naša izrabljuje...

O Tuđmanu

Posavski-obzor: Kako bi ocijenili tri dosadašnja predsjednika Hrvatske, primjerice pokojnog dr. Franju Tuđmana?

Tuđmana, kao osobu i karakter donekle simpatiziram. Znam da je bio je rat i da je do pogrešaka moralo doći. Tuđman je imao onu jednu gotovo luđačku opsesivnu crtu kakvu državotvorac mora imati ali ju mora i znati kontrolirati. Zbog tog karaktera mi je ostao simpatičan. Ali kao Hrvat iz BiH nemam ga pravo cijeniti. U jednom dijelu njegove opsesije ga i žalim. Sanjao je Hrvatsku pod svaku cijenu i dobio ju je, ali pojma nije imao kome ju gradi i u kakvo obezglavljeno društvo i kakav tek poligon europskih kamatarata će se ta ista Hrvatska za koje desetljeće pretvoriti. Da bi ju što prije dobio nije pitao za žrtvu. I tako su kao zalag za današnju Hrvatsku prekršeni strateški interesi hrvatskog naroda u BiH. Koji je potpisima službenog Zagreba gurnut u politički ponor. Cijele hrvatske zemlje u BiH u kojima se hrvatstvo doista živi prekrajane su i kraćene po volji Zagreba. Ne mislim samo na Posavinu nego i na Lašvu i Hum. Koliko znam Tuđman do 91-e nikada nije kročio u Hercegovinu i Bosnu. Ne znam je li taj podatak točan ali ako jest puno stvari objašnjava.

Posavski-obzor: Slažete li se s teorijama o tome kako je Tuđman prodao Posavinu?

Kad se govori o vojnoj prodaji Posavine to su tek samo teorije. O kojima mi možemo danas tek nagađati. Da su istinite palo bi sigurno i Orašje. Ali ono je dokaz da te teorije škripe. Ako Posavina i jest vojno prepuštena njegovom odlukom to je strateški bio vrlo mudar potez koji je trebalo napraviti puno prije svih tih žrtvi. Pušten je i Ilok strateški, bez borbe, pa nitko ne govori o izdaji Iloka. U Posavini su s druge strane bilo ogromni gubici, ljudi u rovovima nisu stigli ni pokapati jedni druge. Kod Srba u RS-u invalidi s posavskog ratišta imaju poseban, gotovo herojski status. Tako da mi je ta priča o vojnom prepuštanju Posavine klimava.

Najsmješnije je kad ju pakuju Hercegovcima iako je puno logičnija teza, ako ćemo već pakovati, da je Posavina pala dogovorom Zagreba i Beograda kako bi koju godinu kasnije kroz nju mirno mogao proći konvoj Srba iz Krajine. I to ne baš mali konvoj. Recimo ta teorija donekle pije vode. Al o njoj se u RH medijima šuti. Jer bi netko mogao zaključiti kako je Zagreb prodao hrvatsku zemlju u BiH za interese RH. Što nije dobro za tlak i raspoloženje RH građana.

Tuđmanu najviše zamjeram ponašanje u Daytonu. Ako je Posavina igdje prodana, onda je prodana u Daytonu. U to uopće ne treba sumnjati. Dok su interesi Hrvata Srednje Bosne i Hercegovine prodani prvo u Washingtonu pa onda i u Daytonu. Ne na terenu. Mi smo, ako pogledate kraj rata, s terena otišli kao pobjednici. Rat smo izgubili u Daytonu. I to ne našom voljom.

Ako pogledate kartu Daytonu vidjet ćete da je ona crtana po Tuđmanovom ukusu. I interesima Perecije. Išao je na zadebljanje pojasa iza Knina i Dubrovnika. Povratak Posavine apsolutno ga nije zanimao niti je takvih prijedloga bilo u Daytonu od strane službenog Zagreba.

Hrvate iz BiH u Daytonu nitko ništa nije pitao. Tuđmana u Daytonu općenito nisu zanimali naši strateški ciljevi poput recimo povezivanja Središnje Bosne sa Hercegovinom i Livnom. Npr. čemu vraćanje Šipova? Ako se ijedna općina nije smjela vratiti Srbima onda je to Šipovo zbog strateške veze s Jajcem.

Treba biti iskren i reći da je Tuđman od Hrvata u BiH kao pobjedničkog naroda u Daytonu napravio političke gubitnike. Nemojmo se lagati. Prevelika je to cijena za nas, toliko velika da poslije nje Tuđman nipošto ne zaslužuje nikakvu službenu zahvalnost nas u BiH.

To što mnogi Hrvat u BiH i danas fanatično obožava Tuđmana posljedica je dugogodišnje agresivne medijske indoktrinacije i činjenice da mnogi od nas nisu rasčistili sami sa sobom što nam se zapravo u prošlom ratu dogodilo.

Isto onako kako se mi čudimo ličkim Srbima koji danas u nekakvom vojvođanskom salašu drže slike Slobodana Miloševića tako se i neki čude nama kako možemo nakon svega obožavati Tuđmana. No kako vrijeme ide ljudi pomalo otvaraju oči.

Tuđman je bio pomalo mimikrijski tip. Znao je urlati po EU pokazivati šaku, i pokazivati minimum respekta prema njima ali u ključnim trenucima povukao bi se. Taj trenutak je onaj kad mu prijete sankcijama i on gasi HercegBosnu a drugi je kad je povukao vojsku od Banjaluke iako je odgovornost za daljnje napredovanje mogao prebaciti na Armiju BiH. Konačno, Dayton je vrhunac te mimikrije.

Posavski-obzor: Što mislite o bivšem predsjedniku Stipu Mesiću?

Stipe Mesić je klasični politički oportunist, vrlo zao čovjek, kompleksaš i budala. Svjestan vlastite malograđanštine svoj populizam temeljio je upravo na perpetuaciji iste te malograđanštine jalnoj naciji žednoj malograđanstva koja ga je dva put trčeći birala. I danas plače za njim. I to sve govori kakva je to nacija. I koliki je u Hrvatskoj postotak tzv nacionalno svjesne tihe većine.

Nikada u povijesti čovječanstva jedan predsjednik nije dobivao izbore u vlastitoj državi sijući rasizam i šovinizam prema jednom dijelu vlastita naroda. Zamislite da predsjednik Amerike pobijedi na spinu ismijavanja Teksašana? Ili da Francuski predsjednik Bretanjske nazove lijenčinama koje će naučiti pecati ribu i potom zaslužiti dva mandata.

Postoje i jasne naznake da je Mesić bio preplašenjak, ucjenjeni pokajnik koji je deset godina prao sa sebe suodgovornost sa hrvatsko – muslimanskog sukoba za koji je i sam odgovoran, i to tako što je trčao na Bašaršiju ponavljati velikobošnjačke političke teftere jasno odričući Hrvatima u BiH bilo kakvo pravo na političku artikulaciju koju ne dopusti Sarajevo. Čime je direktno prekršio Ustav RH i pravila obnašanja predsjedničke funkcije.

Za to naravno u tzv. ” pravnoj državi RH” nikada neće biti tužen. Iako protuustavno djelovanje u kaznenom pravu pogotovo ako ga je počinila institucija predsjednika, za sobom vuče tužbu za nacionalnu izdaju.

Od čovjeka koji je huškao i ustašovao po HercegBosni i hercegbosanskoj dijaspori te na vlast doveo samog Matu Bobana, Mesić je postao preplašeni vicomat i fanatični antifašist. Sarajevski halal-lobist. Kako se povijest samo poigrala s njime.

Za mene on nikada nije bio predsjednik. Čovjek je deset godina po svijetu sramotio Hrvatsku. No ista ta takva ponižena i izmanipulirana Hrvatska boljeg predsjednika i nije zaslužila. On je zorni prikaz stanja duha hrvatske nacije. Nacije koja ga je dvaput birala. Cijeli diplomatski kor zna koliko se Mesić isprovaljivao vani. Podatak je to o kojem mediji u RH šute.

Mesića ne doživljam kao suvislo biće. Djeluje mi kao neko malo čudovište, sa smiješnom životinjskom glavom u kojoj je nastanjena nekakva preplašena dušica. Da je umjesto u onom partizanskom filmu glumio u Gospodaru prstenova vjerojatno bi ga pripala uloga Golluma. Ne bi stoga o njemu više ni slova. Lijep mi je dan.

Posavski-obzor: Kakav je Vaš stav o Josipoviću?

Josipović je gospodin, državnik, i osoba koja strateški misli interese RH. Sve što je napravio do sada služi na čast Hrvatskoj i ne samo Hrvatskoj nego svim hrvatskim državljanima koje on predstavlja. Iako je većina tog što je do sada napravio zapravo popravljavanje Mesićevih ruševina od vanjske politike, mediji u RH pod Pavićevim vlasništvom već su ga u startu proglasili kao Mesićeva nasljednika. Mesić dakle pakuje i iz umirovljeničke funkcije preko svog sms frenda iz EPH grupe.

Josipović je sve samo ne proizvod Mesićeve političke škole. Mislim da je on najbolje što smo mogli dobiti od ponuđenih kandidata iz predizborne utrke. Ono što me žalostilo kod njegova izbora je činjenica da je naš narod ovdje ponovno pokazao koliko je politički naivan i koliko reagira zavičajno, gotovo plemenski, kada je izišao na izbore glasovati za Bandića.

Ne govorim to zato što mislim da je Bandić nekakvo veliko zlo i idiot kako mu u RH pakuju, nego zato što bi nam ga oni koji drmaju medijima u RH kasnije proturili kao mač s dvije oštrice. Bandić sve da je pobjedio što bi nam mogao pomoći?

Svaki njegov glas ili potez za naša prava u BIH okarakterizirao bi se kao rodijački pokušaj “podjele Bosne”. Ne treba biti posebno mudar za to shvatiti.

Ali ipak 34% Hrvata iz BIH izišli su mu dati glas. Naš je kolektivni politički instikt toliko izgleda zakržljao da mi nismo u stanju razlučiti kako nam više može pomoći umjeren ljevičar koji tu i tamo izjavi kako prava Hrvata u BIH nisu na razini na kojoj bi morala biti nego živopisni Ero koji hoda po Pantovčaku i galami “Treći entitet”.

Shvatimo to već jedanput. Najbitnije je da nam predsjednik RH nije neprijatelj. Zato postavljam pitanje onima među nama koji uporno žele rat s Josipovićem. U čije ime to činite?

Posavski-obzor: Koje je vaše mišljenje kad je u pitanju sve veći broj novoutemljenih stranaka koje nigdje u Statutu ne spominju ime naroda (hrvatsko) nego samo državu a istovremeno se zaklinju da im je preči narod od države?! Nije li to tek zaobilazni manevar kojim sarajevski SDP umnožava svoje filijale?!

Neznam na što mislite. Ako mislite na Posavsku stranku imate zgodne paralale s takvim projektima u RH početkom 90-ih. U vrijeme stvaranja nacionalne države Hrvata KOS-ovci su po hrvatskoj osnovali nekoliko regionalnih stranaka. Većina ih je propala. Među njima prva Dalmatinska inicijativa. Održao se samo IDS. Sve one imale su za cilj očuvanje Jugoslavije i građansku intenciju tipa jedan čovjek jedan glas. Za Posavsku stranku znam da ju je osnovao HDZ1990. Radi se o bivšim članovima HSS-a bliskima HDZ-u 90.

Hrvati u BIH su sada u jako sličnoj fazi kao Hrvati u RH prije osamostaljenja. Kako bi nas se sabotirali u svojim zahtjevima za vlastitom federalnom jedinicom potrebno je što češće ubacivati problem Posavine kao kost koja nas treba međusobno poklati a u medije što češće gurati one kooperativne Hrvate koji su protiv federalizacije BIH i njihov broj medijski umnažati.

I svaka tipično nacionalna hrvatska stranka kojoj na idućim izborima prijeti krah po logici stvari postaje kooperativna pa je također dobrodošla u sarajevskim medijima. Takvim strankama čak se dopušta veće hrvatovanje i mantranje trećim entitetom nego onima koje su označene kao antibosanske. Takve se ne napada. Budući da neće biti snaga koja će nakon izbora moći postavljati uvjete. Kako ćete znati da će neka hrvatska stranka doživjeti krah na idućim izborima? Upalite FTV i pogledajte koga guraju. Ne možete pogriješiti.

Posavski-obzor: Zašto je Mostar jedini grad koji svojim statutom negira demokraciju odnosno većinsko stanovništvo i zašto to nije slučaj i sa drugim gradovima BiH?!

Racionalan razlog ne postoji. Ako jedan princip vrijedi za Mostar zašto ne bi vrijedio za sve ostale prijeratne multietničke gradove? Ako je Statut dobar dajmo ga svima. Ako je loš zašto je njime kažnjen samo Mostar? Paddy je imao nekakvu vikendicu u Jablanici. Legenda kaže da je mlada i zanosna Elma iz Istočnog Mostara tu odradila svoje. Možda onda da ga nazovemo Elmin Statut? Neki opskurni desničari tu vide još jednu vjekovnu britansku urotu protiv Hrvata. Ja ju ne vidim. Prije će biti da se Paddyu jednostavno digla neka stvar ili je Saudijskom princu u onom restoranu pod starim mostom napisao poruku na salveti – “ojačam ti muslimansku poziciju u Mostaru ako mi do kraja tjedna pošalješ milijun galona nafte u tu i tu britansku luku”. Hoću reći , političke urote više nisu in , danas u svijetu u kojem živimo o političkim odlukama najčešće presuđuju banalnosti i praktične stvari. Poput recimo seksa i novca.

Ako je Daytonski ustav apsurd onda je Statut grada Mostara apsurd usred apsurdna i trebalo bi doista priupitati Paddyja bar da nam kaže o čem se radi i jel moguće da nas je u Mostaru prodao za jedan obični jablanički felacio. Bio bi red barem da znamo o čemu se radi...

O Šušku

Posavski-obzor: Prosarajevski orijentirani čuvari lika i djela pokojnog Gojka Šuška, ratnog ministra Hrvatske, tvrde da je Šušak izdao Hrvate Bosne u zamjenu za Hercegovinu. Otkud onda nije zauzeo cijeli Mostar (Hrvatska je imala snage za to) i znači li to da je Šušak izdao i Mostar a ne samo npr. B.Brod kako to oni vole reći?!

Da je ta teorija točno Hercegovina bi danas trebala bila Eldorado u sastavu Hrvatske. Gledajte, ja o Šušku privatno imam jako dobro mišljenje kao o čovjeku. Isto kao i o Bobanu. Boban je recimo svoje sinove cijelo vrijeme rata držao na prvoj liniji a mogao ih je maknuti. To treba cijiniti. Kao i mnoge ljudske crte Gojka Šuška.

Ali gledano politički Hrvati iz BIH, barem ne moja generacija, njima dvojici nemaju šta dizati spomenike i davati imena ulicama po njima. Politički gledano oni su služili isključivo Zagrebu i u trenutku kad su se naši interesi razdvojili oni su ostali vjerni Zagrebu. U ključnom trenutku kad se odlučivalo hoće li se izdati interes Hrvata HercegBosne za račun interesa Hrvatske i jedan i drugi su na to pristali.

Mi to konačno moramo shvatiti i odrediti se prema tome. Ne zato da sada s neke povijesne distance osuđujemo i presuđujemo ili ih mrzimo, nego kako bi konačno zauzeli pravi i autohtoni smjer političkog djelovanja.

Smjer koji Irci jednostavno zovu *Sinn Fein* iliti *Mi sami*. Smjer koji ne trpi autoritete izvana. Smjer koji neće dopustiti da zastupnici iz BiH u RH Saboru budu mimoze nego misleći intelektualci spremni na rušenje RH Vlade u trenutku kada ista odbije raditi za *Našu stvar*.

Vratit ću se na Šuška kao izuzetno bitnog lika naše novije povijesti. Lika čija biografija u devedesetim godinama poprima gotovo mitske razmjere. Imate emigranta koji se spletom okolnosti od lokalnog kanadskog poduzetnika preko noći nađe u uniformi ratnog ministra i to države koju cijeli život sanja. Gdje ćeš veće časti. I taman kad dosanja tu istu Hrvatsku život pred njega stavlja možda najteže iskušenje koje jedan hrvatsk politčki emigrant može zamisliti.

Šuška su Ameri u Washingtonu praktički stavili pred dilemu – Biraj rođjače, Hrvatska ili HercegBosna. Ako ostaje HercegBosna Hrvatskoj idu sankcije. Ako gasite HercegBosnu i pristanete na Federaciju mi više nikada nećemo spomenuti Z4 i autonomiju Srba i RH će vrlo brzo u EU integracije.

Dakle biraš između ekonomskog tereta braći u RH i političke izdaje braće u rodnom zavičaju. I on u tom trenu staje uz ovo prvo, objašnjavajući Hrvatima u BiH da ono za što su ginuli nije bilo zalud , iako je znao da jest, te ih prepušta političkoj majorizaciji Federacije, vjerujući kako je najbitnije da zaživi Hrvatska koja će kasnije i nama u Federaciji moći pomoći. No ni on ni Tuđman nisu pojma imali da će najpopularnija riječ nakon njihove smrti biti “detuđmanizacija” a najčešća pomoć Hrvatima u BiH parola “Okrenite se Sarajevu”.

Da sam ja obični samodostatni državljanin RH koji nema veze sa BiH niti me briga za Hrvate u BiH do neba bi onda bio zahvalan Gojku Šušku , svom ratnom ministru, na oslobođenju države. Kao takvog stid bi me bilo što Šušak još nema dvjestometarskog spomenika u Zagrebu i još više bi me bilo stid što mu žele maknuti ulicu iz Zagreba.

Na žalost tako ne razmišlja većina stanovika Peracije. Smatraju ga zločincem koji u bečkofinom Zegeju ne zaslužuje niti uličicu. Istovremeno dok ga proglašavaju zločincem ne izražavaju baš neku naročitu želju da se Srbi vrata u RH i da im se da teritorijalna autonomija. To je to licemjerstvo urbanih RH rasista. Šušak i Gotovina su u ovoj priči ona Jergovićeve “cura iz sela” koju se zove kad se kokoši kolju da odradi prljav posao. Jer gospoda to ne rade. Kasnije se tu curu otjera s dvora jer truje zrak plemićke sredine.

Međutim ja sam u prvom redu Hrvat iz BiH i kao takav smatram da Šušak ne zaslužuje spomenik ni na jednom dijelu HercegBosne te da bi općina Široki Brijeg onaj spomenik trebala pokloniti Gradskoj četvrti Donja Dubrava u Zagrebu ili taj metar kvadratni u Širokom proglasiti teritorijem Hrvatske.

Puno je više, do neba više Šušak valjao Hrvatskoj nego nama. Uostalom rečenicom “Hrvatska je domovina a Hercegovina je sveta zemlja” on je jasno rekao što smatra domovinom a što vikend regijom za relaksaciju i religijski turizam.

Posavski-obzor: Poprilično oštar stav. Kako mislite da bi naša javnost u BiH to nakon ovolikih godina HDZ propagande to mogla prihvatiti? Vjerujem da većina BH Hrvata doživljava i danas Šuška i Bobana kao heroje.

To je moje mišljenje. Na koje imam pravo. Svima koji su opsjednuti Šuškovom veličinom i koji se ne mogu složiti s ovom mojom opaskom oko Šuška predlažem ovaj umjereniji stav: “Ponosan sam što je sin Hercegovine bio ministar rata za vrijeme čijeg je vojskovođenja Hrvatska izborila slobodu, i žalosno je da ta ista Hrvatska to ne cijeni, što se tiče njegove uloge oko opstanka HercegBosne to mu ne mogu oprostiti, tu je nadišao sam sebe žrtvujući vlastiti zavičaj za dobrobit zagorskih brega, stoga smatram da mu Hrvati HercegBosne osim emocionalne ne duguju nikakvu simboličku zahvalu”.

I u slučaju Šuška Hrvatska je jedinstvena zemlja na svijetu. Bit će prva zemlja koja će svom ratnom ministru pod kojim je ostvaila nezavisnost ukinula čak i ulicu u glavnom gradu. O spomeniku da i ne govorim. Takav je naš glavni grad. Prvaci u samostidu.

S druge strane u mom gradu postoji Avenija Mate Bobana ali ne postoji npr. Avenija HVO. Čime je Mate Boban zadužio HercegBosnu? Možda potpisom na gašenje iste te HercegBosne? S druge strane Hrvati u BiH su opstali samo u onim općinama koje je držao HVO. Ovaj primjer samo potvrđuje ovo o čemu govorim. Mi jednostavno ne znamo gledati u bližu povijest nego čekamo da nam je drugi napiši. Ne znamo postaviti stvari na mjesto.

U cijeloj priči oko Šuška, Bobana, Tuđmana moja generacija treba shvatiti jednu vrlo bitnu stvar. Nas se svi ti mitovi i ti likovi iz prošlosti i svi njihovi grijesi ali i sve njihove zasluge, ma tko oni bili, apsolutno ne tiču niti se smiju referirati na snagu artikulacije naših prava.

Niti to što je radio Boban po naredbi Tuđmana i uz asistenciju Šuška ni na koji način ne iscrpljuje moje pravo i pravo moje generacije da za svoj narod tražimo ono što mu pripada u BiH. Kao što ni Alijina kompromitacija sa mudžaheidnskim jedinicama ne iscrpljuje pravo mladog Bošnjaka da zagovara društvo kakvo on želi.

Posavski-obzor: Mislite li da je to pravo Hrvatima u BiH dozvoljeno?

Pravo na artikulaciju vlastita političkog stava zabranjuje se samo Hrvatima u BiH ili ako se tu i tamo dozvoli onda se to čini samo kako bi se ista ideja automatski iskompromitirala i povezala s “mračnim projektima iz prošlosti”.

Zanimljivo je da je tu najglasnija ona nazovihrvatska uska daidžansko komunistička grupica u Sarajevu. Ako kažeš da si za hrvatski entitet odmah ti pakuju Dretelj, Gabelu, Šuška, Tuđmana i antidržavno djelovanje. To je tipični komunistički obrazac zastrašivanja i ušutkivanja.

Ja, evo vidite, baš po pitanju Šuška i ratnih godina u BiH imam poprilično kritičan pogled gotovo kritičan kao i daidže. Nismo se proslavili kao neki veliki etičari u ovom ratu. Nisu doduše ni drugi pa to donekle tješi. Razlika između mene i daidža je ta što ja ne šutim o greškama drugih dok oni šute o zločinima Armije BiH i bošnjačku paradržavu za vrijeme rata smatraju jedinom legalnom.

Dijagnoza povijesti nam se dakle donekle može naći na istom kolosijeku. Ali recepti za budućnost su nam dijametralno suprotni.

Zbog pogrešaka koje su se dogodile na teritoriju koje su u ratu kontrolirali Hrvati daidžanska teorija odriče pravo Hrvatima na bilo kakvo institucionaliziranje hrvatstva na teritoriju BiH. A mjera hrvatovanja koje je dopustivo je mjera koju će nam odrediti Sarajevo. Ili možda Ivan Šarčević i Franjo Topić.

Međutim prošle su gotovo dva desetljeća od početka rata i ne pada mi na pamet prihvatiti imputaciju po kojoj bi se moja generacija trebala bilo čega stidjeti ili se odreći bilo kakvih nacionalnih prava zbog grijeha drugih.

Po toj nekakvoj izvrmutoj filozofiji tereta prošlosti zbog zla kojeg su Turci napravili u 500 godina janjičarenja oni Bošnjaci koji se deklariraju kao pristalice i potomci kvislinga i koji i danas džamije imenuju po El Fatihu, agresoru na BiH i ubojici posljednjeg bosanskog kralja Tomaševića, te svi oni koji šurovanje s turskim agresorom slave morali bi ostati bez svih građanskih prava u BiH i imati status stranaca, ako ćemo već biti toliko maliciozni pa ekstenzivno tumačiti stvar.

Moglo bi se po toj matrici grijeha prošlosti prozvati i i onih par daidža što slave Ahdnamu, zbog grijeha predaka, budući da su njihovi strukovni i duhovni preci u tako teškim trenucima, iako su se kao franjevci zarekli na mučeništvo, izdali načela sv. Stjepana i sv. Franje te poklekli pred turskim osvajačem nudeći mu, baš ono kvislinški, suradnju i držanje naroda u pokornosti. Umjesto da su se kao pravi franjevci žrtvovali za svoju vjeru. Pa bi im se po istoj toj logici krivnje koju oni nameću svom narodu u BiH, kao takvima trebalo oduzeti pravo misionarstva.

Umjesto mučeničkog načela "I u smrt za Krista" njihovi preteče kojima se danas te daidže dive ponašali su se po načelu bolje i šurovanje s vragom nego bilo kakva smrt.

Neznam jeste li primjetili ali daidže nisu dale niti jednog blaženika niti mučenika. Oni pravi bosanski franjevci pak jesu.

Posavski-obzor: Jesu li Hrvati iz Hercegovine za svehrvatsku stvar na nivou BiH ili su za hercegovačku?!

Hrvati iz Hercegovine su dio političkog bića Hrvata BiH. Ne postoje zasebni hercegovački, srednjobosanski ili posavski politički profil Hrvata iz BiH. To je najopasnija politička podvala smišljena u Sarajevu čiji je cilj brutalnom anatemom Hrvata Hercegovine, ovaj put iz Sarajeva, razviti bosanski identitet i jednu vrstu neopatriotizma Hrvata Sredisnje Bosne prema panbosanskoj ideji u kojoj je bosanstvo glavna odrednica identiteta katolika u BiH dok je to neko tamo hrvatstvo tek folklorni dio tog identiteta.

Ja prvi kao i svi ljudi koje poznajem u Hercegovini nikad ne bi pristali na političko rješenje za BiH na koje ne bi pristali ni Hrvati u Bosni. Štoviše, mislim da bi upravo Hrvati Srednje Bosne kao ljudi koji su iznijeli najveći teret rata u BiH trebali biti i kreatori i pregovarači i u krajnjoj liniji potpisnici budućeg ustavnog rješenja za BiH.

Konstantno se nama Hercegovcima imputira kako nam je entitet jedini cilj i to onaj u koji će ući samo Hercegovina. To je glupost. Mi obrise takvog entiteta već imamo i on ne rješava hrvatsko pitanje u BiH. Hrvatski politički prostor od Drvara na sjeveru do Ravnog na jugu je potpuno kompaktan i u njemu imamo kakvu takvu zakonodavnu izvršnu i sudsku vlast. Što bi se onda borili za nešto što je ionako već naše.

Hrvatska federalna jedinica međutim , kada se o njoj kolokvijalno govori, podrazumijeva puno širi teritorij, onaj u koji bi ušle sve općine s hrvatskom većinom u BIH i ta ideja je jedna od ponuđenih i potpuno legitimnih rješenja za teritorijalni preustroj BIH. I ona ne može proći ako ju ne prihvate i Hrvati Bosne. Pogotovo Srednje Bosne.

U medijima se stalno imputira kako su Hrvati iz Bosne protiv hrvatske federalne jedinice. Što je glupost. Pa pitajte Lašvane za kakvu su BIH pa ćete čuti pravu istinu. Ja sam čak za to da se donese nekakva hrvatska deklaracija po kojoj rješenja koja neće prihvatiti Kiseljačani, Vitežani , Jajčani, Žepaci, Orašani, Odžačani i dr. jednostavno ne mogu proći. Ono što valja njima valja i nama u Hercegovini. I to je to. Mislim da korektnijeg stava ne trebam iznositi.

O Hercegovini

Posavski-obzor: Otkud prema Hrvatima iz Hercegovine toliki animozitet od strane političara Sarajeva ali i dobrog dijela bošnjačkog naroda, kada je poznato kako u Hercegovini nema masovnih grobnica ubijenih Bošnjaka od strane HVO-a, dok je Središnja Bosna, Uskoplje i Rama, prekrivena bezbrojnim masovnim grobnicama ubijenih Hrvata od strane bošnjačke vojske?!

Animozitet nema veze s grobnicama. Grobnice su u BIH postale dio sveopćeg nacionalnog folklor. Grobnice su ujedno jedino što je ostalo od multietničke BIH. Samo u njima još možete vidjeti različite nacije kako u miru leže skupa. To je brutalna i tužna istina.

Animozitet je političke prirode. Hercegovci su krivi što su se obranili. Što smo kakav takav faktor. Što imamo kontrolu u nekoliko županija. Što imamo kičmu i dišpet. Što se stalno bunimo i ne prihvaćamo sistem majorizacije kakav su zamislili.

Krivi smo jednostano što ne postanemo kooperativni kao što su to već postali drugovi iz HNV-a, sarajevskog Napretka i daidžanski krug. Što ne govorimo samo o srpskim zločinima i Dodiku nego postavljamo pitanje odgovornosti i Sarajeva. Animozitet se generira čisto politički. Jednako kako je Zagrebu trebalo generiranje tog animoziteta prema nama kako bi se sačuvala centralizacija države u Zagrebu, kohezija unutar hrvatskog društva i mit o apsolutnoj nevinosti RH-azije tako i Sarajevu kojem treba kohezija bošnjačkog društva koje bi moglo uskoro postavljati i neka pitanja o pljački, treba redovno nekakav krivac. Sarajevo za razliku od Zagreba ima širi izbor. Može mantrati o genocidnom Dodiku ili o iredentistima Hercegovcima. Po volji mu bilo.

Posavski-obzor: Za razliku od hrvatskog i srpskog političkog i vojnog vodstva kojem se sudi u Haagu, kako vi objašnjavate da do sada nitko iz bošnjačkog političkog i vojnog vrha nije osuđen za protjerivanje preko 170.000 Hrvata tijekom rata i preko 250.000 Hrvata nakon rata kao i za preko 4000 ubijenih hrvatskih civila i branitelja?! Ganić nije kriv, gen. Sefer Halilović nije kriv, preminuli gen. Rasim Delić nije kriv. Tko je onda kriv iz bošnjačkog vrha?! Može li pojedinac protjerati i ubiti ovliki broj Hrvata kao što to Sarajevo tvrdi inzistirajući da se radi o pojedinačnim a ne od bošnjačkog vrha organiziranm zločinima?!?

Rasim Delić je osuđen, i to posthumno. Federalni mediji koji bi dakle trebali biti i hrvatski predstavili su ga kao žrtvu i heroja. Sefer Halilović je oslobođen. Ako ništa onda barem iz pijeteta prema žrtvama za čija se ubojstva sumnjiči FTV je mogao zadržati toliko dostojanstva i ne trpati ga u eter u dva uzastopna serijala. Ali ne. I osumnjičenik iz redova Armije BIH veći

je heroj od najvećeg heroja HVO-a. Jeste li, btw, ikada na FTV-u gledali prilog o junaštvu HVO-a?

Odavno je kazano da je Haaški sud politički. Budući da Bošnjaci u Europi zbog uspješnog brendiranja vlastite žrtve imaju specifičan tretman naroda koji je najviše propatio i koji bi se zbog te islamske komponente mogao dodatno radikalizirati njih se na sudovima posebno tretira.

Rezultat toga je i zaključak da su hrvatske žrtve u BIH same sebe poubijale. Međutim ako je korumpiran haaški sudac ne bi trebao biti pošten hrvatski zastupnik u parlamentu BIH. Davno je naime taj hrvatski zastupnik zvao se on Velimir Jukić ili Božo Ljubić trebao pokrenuti postupak ocjene ustavnosti imena „Armija BIH“ budući da je to ime neustavno.

Naime ako neka Armija čisti Bosnu i Hercegovinu od građana Bosne i Hercegovine, pače civila, samo zato jer su pripadnici nacije koja toj armiji ne odgovara njeno ime nikako ne bi smjelo ostati Armija BiH. To je još jedan pravni apsurd suvremene BiH.

Posavski-obzor: Prosarajevska struja neumorno ponavlja priču o stradanju generala HOS-a Blažu Kraljeviću i interpretira je kao krunski dokaz hrvatske krivnje za oružani sukob sa Bošnjacima i istovremeno prešućuju ubistvo Vlade Šantica generala HVO-a kojeg su - i pored savezništva u bivačkom kraju - oteli, razoružali a zatim ubili pripadnici muslimanske vojske i do dan danas nije mu pronađeno tijelo. Kako Vi to objašnjavate?!

Blaž Kraljević se javno izjašnjavao kao ustaša. Po svojim životnim načelima, otvorenim šovinizmom prema Srbima, pričom o Drini i muslimanskom cvijeću on je to doista i bio. Stoga je jako zanimljivo promatrati kontekst u kojem sarajevski komunisti salutiraju jednom “fašisti”. I drže njegove ikone u uredima. Što ih je natjeralo na to svima je jasno. Blaž kao i cjelokupno romantično utopijsko pravaštvo izvrsno koketiraju sa građanskom vizijom BIH, pri čemu su pravaši Bošnjacima mjera maksimalno dozvoljenog hrvatovanja. Onog hrvatovanja koje će im biti dopušteno sve dok hrvatsko pitanje u BIH postane bespredmetno. Tada će i ti tzv. pravaši morati pristati na matricu političkog bosanstva ili će biti eliminirani.

Pravaštvo dakle ponovno nakon 45-e obavlja svoju dokazanu svrhu političke kompromitacije. Svaki put kada ih puste s lanca, kao što su onomad iz talijanskih zatvorskih baza pustili Pavelića, ti glupi pravaši služe svom povijesnom naumu – da za račun neprijatelja iskompromitiraju cijelu stvar.

Kao što je Pavelić iskompromitirao jednog Mačeka i projekt Banovine Hrvatske, kao što je Kraljević iskompromitirao HVO i ideju HercegBosne tako i danas pravaši u BIH služe da iskompromitiraju projekt hrvatske federalne jedinice.

Nije stoga njihova ljubav za Posavinom iskonska. Ona je honorirana u Sarajevu i služi samo u svrhu kompromitacije cijele hrvatske političke ideje u BIH. Blaž Kraljević je najplastičniji prikaz iskonskog pravaša. Zelen, naivan, neobrazovan, lud i glup. I čak i kao mrtav odlično služi za kontraobavještajnu manipulaciju.

Tu vam je ujedno i odgovor na vaše pitanje zašto su nečije smrti brendirane a o drugima se šuti. Da neki idiot sutra upuca Jurišića i njegovu sliku bi Komšić okačio za zid s objašnjenjem da se to dogodilo samo zato jer se zalagao za jedinstvenu BiH.

Slučaj Vlade Šantića paralelan je slučaj koji zorno dokazuje kako ni u smrti svi nismo isti. Dakle ono što se pakuje HVO-u u slučaju Kraljević može se napakovati Armiji BiH u slučaju Šantić. Većina Bošnjaka u BiH nikada međutim nije čula za Šantića dok je Kraljević u Komšićevom uredu. Koje se čudo treba dogoditi da Komšić i Šantića stavi u ured? Nema ga. Zlatni ljiljan u taj ured više ne bi ušao.

Posavski-obzor: Preuzimajući dužnost hrvatskog člana Predsjedništva BiH Ž. Komšić javno je obećao istragu i rješavanje slučaja ubijenih i nestalih Hrvata iz Bugojna ali i još uvijek nerazjašnjeno ubistvo hrvatskog generala Šantića. Kao što znamo od obećanog ništa nije ostvareno. Nakon svega može li se vjerovati Ž. Komšiću?!

Čovjek koji je nominalno socijaldemokrat pristajući na igru majorizacije malobrojnijih sam je sve rekao o svojoj socijaldemokraciji ali i o svojoj ljudskosti. Naime jedno od osnovnih načela socijalističke internacionale jest posebna briga i odnos prema malobrojnijima. Ako je ta briga u Komšićevoj praksi izražena kroz preglasavanje tih malobrojnijih, aferim mu.

To vam je kao da pripadnik demokršćanske stranke zagovara pravo na pobačaj ili kao da laburisti traže ograničenje radničkih prava.

Komšić je dakle i u političkom smislu najobičniji politički šupak. Obični sarajevski folirant. Zadnjom izjavom o Srbiji i Kosovu to je pokazao i susjedima. I nitko ga lucidan nakon te izjave više neće uzimati za ozbiljnog političara. Prema tome kada politički šupak nešto obeća dobijete to što danas imate. Floskulu. Šupljak. Željka Komšića...

Posavski-obzor: Što je za vas Banja Luka a što Sarajevo?!

Banjaluka je centar moći srpskog projekta u BiH. Sarajevo je centar moći bošnjačkog projekta u BiH. I to je to.

I jedan i drugi grad su etnički očišćeni, s tim što se Sarajevo etnički dodatno čisti i nakon rata. Banjaluka je uređena i lijepa. Poslije Trebinja najljepši grad u BiH. J

Tolerantnija je i mekša, više okrenuta Zapadu. Sarajevo je zatvoreno, jednumno i zakržljalo u vremenu i prostoru. Grad koji tone u utopiji vlastite samodostatnosti. Grad kojeg više ne vole ni njegova vlastita djeca. Oni koji znaju što je Sarajevo nekad bilo.

Privatno Banja Luku također mogu dodatno voljeti. U njoj mi se skrivao djed punih 5 godina nakon rata. Skrivao se dakle među Srbima krijući glavu od Hrvata, posuških OZNAša koji su preko noći promijenili dres i iz ustaških redova prešli u služnje partiji. Zanimljivo je da je kao Hrvat bio sigurniji nakon II svjetskog rata u Banjaluci nego u Posušju gdje je bilo 100% Hrvata. Posuški oznaši, su mu na kraju i došli glave. Sjećam se djedovog brata iz Banjaluke kod kojeg se krio. I njegove krave. Lepe Brene. Koja je jedne godine bila proglašena najljepšom kravom u BiH!

U Sarajevu mi je s druge strane prije Drugog svjetskog rata otrovan jedan pradjed. Bio je praški doktor prava. Odlikovan od tadašnjeg kralja zbog borbi u prvom svjetskom ratu. Imao je filmski životni put. Sa Solunskog fronta bačen kao zarobljenik u Rusiju, pa u Ukrajinu. U memoarima opisuje kako je u Rusiji bio na sastancima i s Trockim. Istraga o ubojstvu nikada nije provedena. Niti mu znam za grob. Otrovan je isključivo zbog političkih stavova još prije

drugog svjetskog rata koje je kao javni djelatnik objavljivao u tadašnjim dnevnim novinama. Mislim da su se zvale "Večernja pošta". I on je pisao osvrte i kolumne.

Posavski-obzor: Kako bi vi definirali politiku Tihića prema Hrvatima?!

Tihić je realpolitičar i umjerenjak. Čini se iskren i spreman na kompromise. To je čovjek koji je prošao strahote logora. Svjestan je svih surovosti rata. I kad on govori o tome kako je potrebno napraviti BIH po mjeri sviju čovjek mu lako povjeruje. Kada bi svi muslimani u BIH bili kao Tihić ne bi bilo potrebe ni za kakvim hrvatskim entitetom u BIH jer bi s takvim ljudima bila milina živjeti u Federaciji. Meni osobno Tihić je vrlo drag čovjek. Volio bih da bude prvi zajednički predsjednik BIH nakon donošenja novog Ustava. On je ujedno prvi bošnjački političar koji se izdigao iznad sarajevske patetike i mita o Bošnjacima kao isključivim žrtvama.

Posavski-obzor: Dodik?

Dodik je također brutalno iskren političar. Nekada i previše iskren. Njegove ruke ispružene Hrvatima ne treba se bojati. U toj ruci nema nikakve lažne ljubavi. Radi se o čistom pragmatizmu i interesu. Što je posve ok. Srpska politika treba nas koliko i mi nju. Isto kao što su prečanski Srbi pred Drugi svjetski rat trebali pomoć Hrvata kako bi i jedni i drugi ostvarili banovinu. Mi Hrvatsku oni Vrbasku. Srbi su bez nas politička manjina kao i mi bez njih a s nama postaju politička većina, kao i mi s njima. Na nama je hoćemo li i dalje kmečati pod kompleksom srpstva ili preuzeti ulogu političke većine koja odlučuje u BIH. Kad Dodik kaže – uvjet moje podrške hrv. fed. jedinici jeste da nema diranja u RS onda znajte da je to tako. Uzmi ili ostavi. Međutim ako nema diranja danas ne znači da neće biti sutra. Da bi se eventualno i ušlo u razgovore s Dodikom o povratku Posavine prvo moraš imat nešto svoje da ponudiš. A šta imamo svoje danas što možemo ponuditi za Posavinu? Ništa osim ratnih cijevi i brda emocija. A Srbi cijevi imaju. Emocija im također ne fali.

Posavski-obzor: Silajdžić?

Silajdžić je BH verzija Slobe. Najradikalniji je bošnjački nacionalist s maksimalističkim unitarističkim zahtjevima i negova politika skupo će koštati ne samo Bošnjake nego vrlo vjerojatno i samu BIH. On je slijep čovjek. On više i ne vidi što čini državi koju navodno voli. Mislim da ide na sve ili ništa. I da mu nije mrska ideja ni potpune radikalizacije odnosa u BIH i stvaranja europskog Beiruta. Sjećate se da je to šaptao stalno Mesiću kao mogućnost koje se treba bojati i zbog koje Hrvatima ne treba dopustiti entitet.

Posavski-obzor: Lagumdžija?

Lagumdžija je nešto slično Harisu samo u soft verziji. Amerikanizirani fakin s komunističkim karanfilom, našpricanim EU parfemom. Tragedija Lagumdžije je ta što je suvremenik Silajdžiću. Uz jednu narodsku SDA Lagumdžijin SDP odlično bi eufemizirao pseudograđansku ideju Bosne. Ovako pored Silajdžića koji tu ideju odlično jaše, Lagumdžija djeluje ko suvišni nametljivac. Neka sačeka dok se Haris raznese bombom. Vehabije su kako vidimo počele letjeti u nebo. A Haris naprosto obožavam vehabizam. Neznam jeste li primjetili ali Haris prvi dolazi nakon muslimanskih terorističkih napada u BIH običi zgarište.

Zajedničko i Zlatku i Harisu jeste to da su nezasitni vlastohlepnici i da apsolutno nemaju osjećaj za mjeru. Pod egidom građanske BIH Zlatko i Haris ne traže ništa drugo nego treći bošnjački entitet ali na 100% BIH.

Posavski-obzor: Kako vidite politički angažman reisa Cerića, poglavara Islamske Zajednice?

Reis Cerić je jedan užasno simpatičan i pozitivan lik. Jest da ponekad onako zna djelovati luckasto, ali to ne umanjuje njegovu veličinu. Kroz njegove govore utjelovljena je sva apsurdnost recentne velikobošnjačke ideologije. Cijela bošnjačka svita od Tunje Filipovića do sina mu, godinama muku muči dokazati kontinuitet suvremenih Bošnjaka koji vodi sve do Kulina bana, kontinuitet u kojem nema mjesta Hrvatima budući da po Tunji oni nikada i nisu živjeli u BIH.

I onda dođe jedan Reis, Bog mu dao zdravlja, i izvali kako su Bošnjaci i Turci jedno i kako je i Bošnjacima Turska mati. Kako ga čovjek ne bi volio?

Ili npr. kompletna bošnjačka intelektualna uljudba, točnije Tunjo i sin mu, poderu se od dokazivanja kako je upravo bošnjačka komponenta odigrala ključnu ulogu u rušenju Otomana, i kako je priča oko tih nekih uličica što se daju po Otomanima pretendenciozno protumačena i da *savremeni Bošnjak* uopće ne pati za Otomanskim agresorima, kad javi se opet čika Cerić koji usred Zenice na derneku koji se zove *Moj Umette* uprizori slavni ulazak Otomana Mehmeda II El Fatiha i turske konjice u Bosnu, na što raja u Zenici doslovce orgazmira.

Kako ga čovjek onda jednostavno ne bi volio? Cerić je istinoljubac i naprosto odličan lik i želim mu još dugo dugo plodnih dana rada na čelu Islamske zajednice. Predlažem FTV-u posebnu jutarnju emisiju s Cerićevim govorima.

O daidžama

Posavski-obzor: Kakav je vaš stav na sve češće protuhrvatsko soliranje pojedinih franjevacu ili tzv. daidžanaca, koji se politički odredjuju suprotno stavovima kardinala Puljića i zašto Crkva ne reagira makar priopćenjem u kojem bi obznanili da se ne slažu sa daidžanskim stavovima?

Apsolutno nemam ništa protiv bilo čijeg soliranja bilo kojeg pojedinca iz bilo kojeg klerikalnog reda van svoje redovničke službe pa tako načelno nemam ništa protiv javnih istupa tzv. bosanskih daidža sve dok to čine u svoje osobno ime. Kao društveno osviještena bića oni su čak i pozvani na to. Problem je kada to svećenstvo čini na oltaru. Oltar ne smije postati politička govornica. Iako je, na žalost, bio nebrojeno puta. To čak i sama Crkva zabranjuje.

U odnose daiža i kardinala Puljića ne pada mi na pamet ulaziti. Kao što ne želim da se Crkva, kao institucija, petlja u svakodnevna svjetovna pitanja isto tako smatram da nije u redu nama laicima docirati Crkvi o njenim unutarnjim odnosima.

I svećenici, ma kojoj god ideologiji bili naklonjeni, su ljudi od krvi i od mesa i jednako kao i drugi imaju potrebu u javnom prostoru reagirati po svim mogućim temama iznoseći stavove za koje smatraju da su ispravni. Ja, a niti tko drugi nema pravo na poziciju prosuđivača

apsolutne istine niti si smijem dozvoliti takav luksuz da drugome određujem je li njegov stav dopušten ili nije, ili koliki je taj netko dobar Hrvat ili nije. Isto kao što niti oni ne bi smjeli to činiti drugima. Sve što pišu i rade je njihovo pravo i rasprava o tome je bespredmetna.

Medjutim svaki takav istup iz klerikalnog u profano okruženje za sobom nosi i pravo bilo kog pojedinca, udruge ili grupe da tom svećeniku ili daidži uputi odgovor na svjetovnoj, vancrkvenoj razini. Crkva nema apsolutno ništa s tim i odgovor koji svećenik dobije na toj razini treba shvatiti kao javnu polemiku u svjetovnom okruženju.

Pravo Crkve je da svojim članovima zadaje nekakve kodekse ponašanja ali mislim da im ne smije zabranjivati pravo na iznošenje vlastita mišljenja. Bez obzira koliko se ja ne slagao sa daidžanskim načinom razmišljanja, a ne slažem se niti promila, vazda ću braniti njihovo pravo da vlastito mišljenje iznose. To je osnova demokracije i liberalnog načina razmišljanja. Inače bih bio totalni licemjer.

Posavski-obzor: Mislite li da takav odobravajući stav imaju oni o vama?

Sumnjam. U Svijetlu Riječi mi smo već nazivani portalom zmijskog imena. Čak i sotonskim. Jako burno reagiraju otkada su se na sceni pojavili i drugi tumači položaja Hrvata u BiH osim njih koje su mediji zamijetili.

Oni su valjda mislili da je tumačenje položaja Hrvata u BiH njihovo ekskluzivno pravo koje im po ukazu neke nove suvremene baščaršijske Ahdname pripada. Ali ne pripada. Jer nema više sultana koji bi im dao to pravo.

Posebno ih, kako vidim po reakcijama, pogađaju istupi prof. Lučića i Raspudića. Konkretno zadnji Lučićev tekst u **Statusu** u kojem raskrinkava ulogu udruge “Dobri pastir” kroz povijest. Lovrenovićeva reakcija na njega nešto je najžustrije što sam do sada od Lovrenovića pročitao. Ivan je inače pisac mirnog i staloženog pera a ovdje se poprilično strastveno obrušio na Lučića. Stilom koji graniči s krajnjim šovinizmom.

Svakako preporučam pročitati taj Lučićev tekst u **“Statusu”** kao i Lovrenovićevu reakciju. Vjerujem da će i nastavak polemike biti zanimljiv. Poslije tih rasprava fenomen daidžanstva bit će vam jasniji.

Daidže neistomišljenike ne pokušavaju razuvjeriti kontrargumentima nego degradacijama i prizemnim etiketiranjem. Ne zanima ih što je napisano nego tko je napisao. I pri tome se služe najmizernijim generalizacijama i imputacijama kakve se ne pamte još od komunizma, pa čak i širenjem otvorenog rasizma prema Hercegovini. A sve u cilju jačanja što većeg animoziteta između Posavaca i Hercegovaca a u krajnjoj liniji i Hrvata Srednje Bosne.

Ako npr. izideš s najnormalnijom građanskom inicijativom, na koju kao građanin imaš pravo, koja je potpuno demokratska i potpuno legitimna te kažeš da si za jedinstvenog hrvatskog kandidata za člana predsjedništva oni ti kao krvopije skaču za vrat te isti tren napakuju Dretelj, Gabelu, Tuđmana, Šuška.

Usput te kao kakve babe tračare otračaju da živiš u hladovini i da si član fantomske udruge. Čak ti oduzimaju pravo na stav i mišljenje ako ne živiš u Sarajevu. Zaboravljaju da je prošlo vrijeme kada je uska grupa partijskih članova određivala kad tko i u kojim uvjetima ima pravo na iznošenje javnog stava.

Problem je što to sve, na jedan perfidan način čine ogrnuti svećeničkim haljama i sakriveni iza institucija Crkve sramoteći i zlorabeći časnu instituciju koju predstavljaju. S takvima treba drito i u glavu i bez imalo respekta prema lažnim habetima kojima mimikrijski mašu. To je najefektniji "egzorcizam" za njih.

Posavski-obzor: Interesantno, Pravoslavna crkva i njeni svećenici, uopće se politički ne eksponiraju u BiH za razliku npr. od IZ i daidža?!

To je posve logično. Srbi imaju autokefalnu srpsku pravoslavnu Crkvu. Srpska pravoslavna crkva i njeno djelovanje oduvijek su od pojave Svetog Save i njegovog "ustoličenja" kao vrhovnog srpskog sveca bili promotori srpskih nacionalnih ideja i njihov integrativni faktor.

Srpski patrijarsi nisu nikada ni morali biti korektivi ili kritičari srpske politike. Oni su njeni suštinski ideolozi i pomoćna poluga u ostvarivanju srpskih nacionalnih ciljeva. U jednom od svojih povijesnih oglada Ivo Pilar ali i recentni Noel Malcolm govore o tome kako se srpska država konstantno širi od kada su Srbi "dobili" Svetog Savu.

Širenjem pravoslavlja širila se paralelno i ideja srpske nacije. Iako se Antisrbi vesele vicu o Srbiji kao Nokiji koja postaje sve manja, stvarnost je zapravo potpuno suprotna. Srbi u povijesti nikada nisu imali veću državu. Mislim na stvarnu kontrolu teritorija. Pustimo povijesne hegemonije i osvajanja u kojima su kao manjina držali tuđa područja. Koliko znam jedanput su ušli čak i na sjever Grčke. Povijesno gledano Srbi nikada nisu sa srpskim življem kontrolirali veći teritorij od ovog kojeg danas imaju i u kojem su većina. Tako da priče o tome kako je Srbija izgubila rat treba odbaciti.

Srbi su jedini pravi pobjednici prošlog rata. Izgubili su Kosovo koje etnički ne kontroliraju već stoljećima i taj gubitak će masno politički kapitalizirati. To već i čine.

Srbima iz Krajine pacificirali su Vojvodinu te su, iako su poraženi dočekali kraj rata, nagrađeni s pola BIH. To nije poraz nego strateški i diplomatski mudro odigrana igra. A tu je ključnu ulogu odigrala i siva eminencija srpske nacionalne ideje – Srpska pravoslavna crkva.

Hrvati i Bošnjaci za razliku od Srba nemaju autokefalne religije, pripadaju svjetskim religijama čiji su centri izvan države pa stoga interesi katoličanstva ili islama i njihovih predstavnika vrlo često dolaze u koliziju s nacionalnim interesima pojedinih naroda.

Cerić bi tako htio da su Bošnjaci malo manje sekularni a malo više Muslimani. Nekad bi čak volio da su i Turci. "Naše" daidže bi opet htjele da smo malo manje Hrvati a malo više bosanski katolici poptuno predani Bosni, da lajemo na genocidnu Srpsku a šutimo o genocidnoj Federaciji. Talasanje na toj religijskoj liniji nikada nije prestalo.

Zanimljiv je jedan detalj kod Pavelića po ovom pitanju. On sam odmah pri uzimanju vlasti Crkvu i merhamet u NDH odmah je stavio pod strogu kontrolu države a namjeravao je napraviti i autokefalnu hrvatsku Crkvu. Što mislite zašto?

Posavski-obzor: Hrvati po Vama dakle nisu pobjednici u prošlom ratu?

Ne. Hrvati su najveći gubitnici u prošlom ratu. Hrvati su se, da bi ostvarili svoju nacionalnu državu, odrekli nacionalnih interesa i nacionalnih teritorija u BIH. To je porazno. Daješ svoje u BIH da bi dobio svoje u Hrvatskoj. Ono što ti ionako pripada. Srbi su dali tuđe - Krajinu u

RH, da bi dobili ono što im povijesno nikad nije pripadalo - pola BIH. A Bošnjaci "ni krivi ni dužni" , i iako su sve bitke izgubili, dobili su na begovanje pola BIH. Tumači rata namjerno ne žele pogledati istini u oči.

Posavski-obzor: Ako bi se ukinula R. Srpska, osim Bošnjacima, bi li Hrvatima bilo bolje i da li međunarodna zajednica razmišlja o ukidanju R. Srpske?!

Uopće se ne slažem da bi Bošnjacima bilo nešto naročito bolje. Kada bi se ukinula Republika Srpska Hrvati i Srbi bi u takvoj građanskoj BIH postali politička većina. Tako da bi na taj način Hrvatima donekle bilo bolje jer bi se uz pomoć srpskih glasova na razini države uspjeli riješiti bošnjačke majorizacije. Bošnjaci bi onda izgubili utjecaj na većinu institucija koje danas drže. Srbi bi prirodno kao politička manjina išli na savez s drugom političkom manjinom u BIH - Hrvatima, kako bi zajedno preglasali Bošnjake i na taj način zadržali utjecaj u državnim institucijama.

Ovo je sve uvjetno kazano jer je scenarij u kojem se ukida RS a Srbi to mirno gledaju zapravo nemoguć. Nemoguće je ukinuti RS a da to promptno ne izazove referendum o odcjepljenju i blokadu BIH pa čak i uvod u nove nered. Ko ne vjeruje u to nek se sjeti 91-e kada je primjenjen građanski princip u BIH po načelu jedan čovjek jedan dok su u praksi dva naroda preglasala treći.

no bez obzira ukine li se RS ili ne, uslijed velikobošnjačkih mantranja o 100% BIH te konstantnih optužbi u kojima su Banjaluka i Mostar uvijek krivi a Sarajevo uvijek nevino neumitna je pojava srpsko-hrvatskog političkog zblizavanja. Što Halal-Hrvati poput recimo Jurišićevih pravaša odmah proglašavaju izdajom Posavine.

Kako se može izdati nešto što nemaš? I tko kaže da se radi o izdaji? Zašto približavanje srpske i hrvatske politike u BIH ne bi bio prvi korak u njenom povratku? Ili je mislimo vratiti uzastopnim napadima o genocidnoj RS? Time samo odgađamo svaki povratak u Posavinu. Činimo kontraefekt.

Jenodstanim ukidanjem RS-a nacije bi se samo dodatno homogenizirale i kod Srba i kod Hrvata i kod Bošnjaka nestalo bi višestranačja. Vratili bi se u vrijeme kad su državom drмали SDS, HDZ i SDA.

Republika Srpska koliko je god netko mrzio bila je preduvjet pluralizacije kod Srba isto kao što će hrvatska federalna jedinica donijeti suštinski pluralizam Hrvatima. Ne znam jeste li primjetili ali Republika Srpska je jedini dio BIH u kojem je dominantna ratna stranka izgubila vlast i ostala debelo potučena u oporbi u nekoliko mandata. Kod Hrvata i Bošnjaka na poziciji su još uvijek ratne stranke. I to je vrlo jak argument zašto je hrvatski entitet potreban Bosni i Hercegovini. Upravo zbog relaksacije društva i zbog razvoja suštinskog višestranačja i kod Hrvata i kod Bošnjaka.

Jedanput smo na Poskoku objavili prijedlog preuređenja BIH, koji koindicira sa Vašim pitanjem a kojeg su BH Dani proglasili "opasnim prijedlogom" iako se radilo o provokaciji. U tom prijedlogu predlažemo uređenje BIH sa dva entiteta. Jedan entitet činila bi sama za sebe hrvatska federalna jedinica a drugi entitet činila bi srpsko-bošnjačka federacija.

Teza koju smo izijeli je ta da bi time svi bili zadovoljni . Srbi bi proširili "vjekovne srpske zemlje" na još 25% teritorija BIH a Bošnjaci bi mogli reći da nemaju još 100% BIH ali se šire

na dodatnih 49% BIH. Hrvatima kao najmanjem i najstarijem narodu u BiH nudi se entitet kao instrument opstanka.

Iako se radi o provokaciji primjetite da taj prijedlog otkriva svo licemjerje srpske a posebno tek bošnjačke politike. Bošnjaci nikada takvu BiH ne bi prihvatili jer bi bili u istom entitetu s narodom koji brojno nije tako malen i ne da se majorizirati kao Hrvati.

Kada bi se Bošnjaci doista držali svojih načela taj prijedlog isti dan bi morali prihvatiti. Prijedlog je, kako sam kazao, u BH Danima označen kao vrlo opasan a niti jednom hrvatskom političaru nije palo na pamet da ga u parlamentu iznese ako ništa kao argument kojim bi i Sarajevu i Banjaluci začepio usta o lažnim pozicijama na kojima stoje. Jedino Hrvati u BiH imaju iskrene stav prema BiH. Ono što zagovaraju, federaliziranu BiH s hrvatskom federalnom jedinicom i diskontinuitetom teritorija, to i žele u budućnosti dobiti.

Svi ostali su na potpuno lažnim pozicijama i s figom u džepu.

O Posavini

Posavski-obzor: Ovisi li hrvatsko-srpski dogovor o Posavini samo o Dodiku ili je to ipak nešto o čemu se pita veći broj srpskih političara pa čak i Beograda?!

Pitanje Posavine ovisi isključivo o nama. Preduvjet za priču o povratku Posavine je povratak Hrvata u Posavinu. I to u znatnom broju. Tu međutim priča staje.

Kada bi se danas npr. proglasio Posavski entitet u koji bi ušli Brčko i Posavska županije te dio RS-a nekada većinski nastanjen Hrvatima taj entitet bi bio debelo većinski srpski.

Srbi nikada tek tako neće pristati na razmjenu Posavine za Drvar i Glamoč sve dok je Posavina većinski srpska. Tek kad bi ona bila u hrvatskim rukama o tome bi se dalo razgovarati. To će vam potvrditi i većina srpskih političara u Banja Luci.

Što bi oni mijenjali srpsku Posavinu za Drvar koji je i onako srpski i naslonjen na Srpsku? To je činjenica koju teško podnosimo ali je na žalost činjenica.

Plakati nad Posavinom nema smisla ako se ljudi iz Posavine ne žele niti birokratski prijaviti na svoje adrese u BiH iz nekog nametnutog straha kako će izgubiti prava u RH. Straha koji im je netko podvalio.

Hoće li hrvatski političari biti toliko umjesni pa reći Dodiku da je uvjet podrške njemu nekakav dogovor o budućem povratku značajnog dijela Posavine teško je vjerovati. Mi jednostavno nemamo taj rang političara.

Posavski-obzor: Iako u zadnjih 20 godina u Posavini redovito pobjedjuju stranke sa hrvatskim predzankom i iako su Hrvati u Posavini većinom pravi domoljubi, ipak i zbog njih samih ali i onih Hrvata "građanski" orijentirane manjine, bilo bi interesantno čuti vaše viđenje je li Posavina izdana ili je u BiH sve diktat međunarodne zajednice na onaj način na koji je npr. Srbiji oduzeto Kosovo. Odnosno ima li logike ako bi sad Srbi sa Kosova za izdaju optužili Srbiju kao što npr. prosarajevska struja za pad Posavine optužuje Tuđmana i Hercegovinu?!

Ajmo konačno završiti tu priču o izdaji Posavine. U njoj je pregršt nelogičnosti. Znam mnoštvo Posavaca u Zagrebu koji Tuđmana naprosto obožavaju. Pad Posavine smatraju vojnim padom. Ne govore o izdaji i svjesni su da je Posavina Srbima bila strateški najbitniji dio teritorija na prostoru ex Jugoslavije i da su za nju bili spremni ginuti nemilice.

Oni koji šire teoriju o vojnoj izdaji trebali bi konačno posložiti priču. Jer im priča škripi. Prvo bi se trebali konačno odlučiti je li Posavina izdana od strane Hrvata ili je vojno osvojena od strane Srba.

Ako su je izdali Hrvati onda trebaju reći koji su je Hrvati izdali, oni iz službenog Zagreba ili oni iz Hercegovine. Ako su je izdali Hrvati zašto onda naspadaju Srbe i "genocidnog" Dodika? Jer po toj teoriji nisu im krivi oni nego Hrvati koji su ih izdali.

Ako je pak vojno osvojena od strane Srba zašto pakuju izdaju Hrvatima?

Ako su je izdali Hrvati iz Zagreba zašto onda ne iznesu teze koji je bio razlog da to Zagreb učini? I zašto su jako dobri s Mesićem koji je u to vrijeme "izdaje" bio jedan od glavnih ljudi u vrhu RH Vlade.

Je li Posavina pala kao koridor kroz koji je trebalo proći kasnije 200.000 Srba ili je pala čisto onako jer je Šušku i Tuđmanu bila nezanimljiva, kako kaže Denis Latin?

Ako su je izdali pak Hercegovci iz BIH koji je to interes Hercegovine da Posavina padne pogotovo ako se zna da je pola Posavaca u svježim rodbinskim vezama s Hercegovinom? Je li moguće da smo izdali najbliže rođake?

Ako su ju ipak izdali Hercegovci, zašto sad od nas traže da ju vraćamo? Kojeg smo ju vruga izdavali ako ćemo ju sad vraćati?

Vidite li koliko ta priča smrdi.

Nadalje, kad se govori o izdaji Posavine, ako je stvarno bilo izdaje, zašto je to samo unutarhrvatska izdaja?

Zašto se ne govori o izdaji Posavine od strane Bošnjaka? Recimo Tuzlanskog korpusa koji je mirno gledao pad Posavine.

Zašto se ne govori o postratnoj izdaji Posavine od strane službenog Zagreba koji je sve činio da raseljene Posavce slično kao i Hrvate Srednje Bosne trajno naseli na nekadašnjim područjima Krajine?

Ako tome pridodate činjenicu da RH nikada nije tražila recipročan program povratka – Srbin u RH za Hrvata u BIH onda Vam slika postaje jasnija. Dodate tome i deset godina Mesićevanja i Mesićevih napada na genocidnu Srpsku, genocidiranje Dodika i sl. čime je zamrznut svaki proces povratka u RS uslijed loših odnosa sa Banja Lukom i sve će vam biti jasnije tko je izdao Posavinu ako je ona uopće izdana i tko je nakon pada Posavine radio na tome da Posavina ostane u srpskim rukama.

Ako je ikome cilj da se Posavci vrate u BIH onda je to cilj Hrvatima koji su ostali u BIH jer želimo da nas je što više. Prema tome imputacija krivnje nama koji smo ostali, žalosna je.

S druge strane ako imate u RH oko 150.000 Posavaca koji su manje-više naseljeni u okolici Zagreba i ako dopisno u BiH glasuje njih tek par tisuća možemo li govorit o Posavcima koji su nakon rata posthumno izdali već izdanu Posavinu?

Sramotno je , ne samo od njih nego od svakog Hrvata iz BiH koji ima pravo na BH državljanstvo da se ne potruđi niti izvaditi BH osobnu iskaznicu u BiH a kamo li glasovati na BH izborima. Naša dijaspora nema svijest o BiH kao hrvatskoj zemlji i ponaša se poprilično baš ono izdajnički.

Svi mi trebali bi poraditi na tome da svu svoju rodbinu u RH prijavimo na njihove adrese u BiH. Oni nisu odselili u prekoceanske zemlje. Oni su tu na par sati vožnje. I ako su etnički očišćeni ne moraju dozvoliti i da budu birokratski očišćeni.

Crkva tu može napraviti ogromnu stvar ako samo za blagdane apelira na sve koji dođu u BiH da izvole izvaditi BH dokumente. Svaka CIPS osobna znači veći povratak novca s entitetske i državne razine u matičnu općinu. A s organiziranim dopisnim glasovanjem mi više ne moramo biti manjinski narod u BiH nego faktor koji se itekako pita.

Josipović je pokrenuo taj proces i on na idućim izborima mora biti znatno snažniji. Ja sam svoj svojoj rodbini u Zagrebu poručio da za Veliku Gospu u mom selu nema ručka ni konaka bez da prije toga odu u općinu izvaditi CIPS iskaznice. I složili su se.

Jedini kontekst u kojem se može govoriti o izdaji Posavine je Dayton. U njemu se moglo i moralo drugačije postaviti. A Hrvati iz BiH u Daytonu se nisu pitali.

Posavski-obzor: Isti oni koji optužuju Hrvatsku za agresiju na BiH, istovremno optužuju Hrvatsku zato što nije snažnije intervenirala u Posavini. Kakvo je Vaše vidjenje i nisu li ovako oprečni stavovi u totalnoj koliziji?!

To je istina. To je najbolja ilustracija licemjerja koje dolazi iz Sarajeva. Krivi smo što smo slušali Hrvatsku, krivi smo što nismo slušali Hrvatsku, kriva je Hrvatska što je pomagala, kriva je što nije pomagala... Nametanje krivice drugima konstanta je bošnjačke politike još od 1992. i ona se nastavlja do danas. Mene ne brinu te priče, jer Hrvati ipak nisu toliko retardirani koliko u Sarajevu misle. Mene više brine HSP koji također forsira tu priču, kao neka produžena ruka SDP-a.

Posavski-obzor: S obzirom da su sva tri naroda izgubila neku svoj teritorij i teško će im biti u cijelosti vraćen – npr. veliki broj Srba izgubio je svoja naselja oko Sarajeva i u Središnjoj Bosni a muslimani-Bošnjaci izgubili su teritoriji u Istočnoj Bosni, Hrvati su najviše izgubili u Središnjoj Bosni, Usori, Rami i Posavini - i teško je povjerovati u cjelovit povratak izgubljenog, kako Vi vidite rješenje za Posavinu?! Odnosno, kako je vratiti makar većim dijelom u hrvatske ruke?!

Bez znatnijeg povratka, opet ponavljam, od tog neće biti ništa. Kada bi se bar donekle naselila danas opustošena sela Posavine koja zjape prazna, područje Modrana i pojas oko njega, hrvatski dio općine Derventa, hrvatski dio Bosanskog Broda, u nekoj bližoj budućnosti dvije federalne jedinice srpska i hrvatska, mogle bi dogovoriti promjenu granica. Da se Hrvatima proširi područje oko današnje Posavske županije a da se Srbima da Drvar i okolica.

Udruga Prsten koliko pratim godinama radi na tome da se poljoprivrednim i poduzetničkim projektima vrati u Posavinu jedan dio mladih Hrvata ali taj proces je jako spor.

No vidite, preduvjet za taj dogovor oko povratka Posavine je postojanje hrvatske federalne jedinice. Ali oni koji su protiv te jedinice upravo njome plaše Posavce i indirektno rade protiv samog povratka Posavine.

Drugi način je Dayton2 koji bi bio kudikamo pravedniji i na kojem bi se puno poštenije uredila BIH iznutra. Treći način je rat.

Prvi način mi se čini jedini moguć. Dayton 2 iskreno se bojim. Mislim da bi Hrvati tek u Daytonu 2 bili dodatno marginalizirani i da bi se u njemu posebno pogodovalo Bošnjacima.

Rat je znanstvena fantastika. NATO je u susjedstvu a previše stranih banaka i uloženog kapitala iz crnih europskih fondova je u BIH da bi si međunarodna zajednica koja cijelo vrijeme kontrolira kaos u BIH to dozvolila.

Posavski-obzor: Imaju li Hrvati šansu za ravnopravan položaj sa druga dva naroda u BiH bez trećeg entiteta?!

U kontekstu ovakve entitetske BIH apsolutno nemaju. Entitetskim vetom Bošnjaci i Srbi mogu blokirati svaki prijedlog zakona koji im se ne sviđa. Hrvati ne mogu blokirati ništa. Tu je ta suštinska neravnopravnost. Kada bi Bošnjaci u FBiH pristali na paritet i konsenzus neko vrijeme bi stvar mogla funkcionirati. Međutim oni ne pristaju čak ni na to.

Hrvatski entitet je realnost i on će sam po sebi nastati prostom inercijom i raspadom FBiH koja je preskup aparat. Ne dakle zaslugom naših mudrih političkih elita nego kao posljedica neodrživog stanja. Na jedan apsurdan način svi političari koji krađu Federaciju BIH, bili oni Hrvati ili Bošnjaci ubrzavaju nastanak hrvatskog entiteta. Zato je šteta što je Branković smjenjen. Čovjek je baš radio na hrvatskom entitetu. Isto tako je šteta što je Jurišić poptisao ugovor s MMF-om. ZHŽ je mogla oboriti taj sporazum na razini Federacije i ubrzati njenu smrt. Jurišić joj je udahnuo novih par godina života. Pitajte njega zašto.

Posavski-obzor: Što je za vas treći (hrvatski) entitet i koje su po vama njegove granice?!

Hrvatski entitet/megakanton/federalna jedinica, nazovite ga kako hoćete, jeste najljepši i najprosperitetniji dio BIH. Multietnička federalna jedinica koja se pruža od Ravnog na jugu preko Kreševa i Kiseljaka u sredini do Orašja na sjeveru i koja nije teritorijalno povezana niti ima pravo na odcjepljenje od Lijepe naše BIH.

U toj multietničkoj jedinici prisutna je relativna dominacija hrvatskog naroda. Jedinica je to u kojoj caruje dobra glazba, kojom hodaju nazgodnije trebe, nasmijani ljudi i kojom vlada odlična zajebancija. Federalna jedinica je to u kojoj je do kraja provedena lustracija, u kojoj su istraženi zločini kako iz ovog rata tako iz onog prije, u kojoj je osnovan USKOK, u kojoj se konačno razvija višestranačje i u kojoj društvo konačno kreće naprijed.

Kad me pitate za granice mislim da su one već iscertane. Najtočnije povijesne granice federalnih jedinica u BIH imate na minskim kartama Bosne i Hercegovine. To su one minske linije koje su narodi i narodnosti BIH devedestih godina ocrtavali kako bi proslavili veliku obljetnicu hiljadustoljetnog suživota i multikulturalnosti.

Oprostite na sarkazmu al to vam je manje više tako. Granice je iscrtao rat. Kao i sve ostale međuetničke granice u Europi.

Posavski-obzor: Kako komentirate brigu onih koji su inače potpuno nacionalno neopterećeni i ne baš naklonjeni Hrvatima kada kažu da bi formiranjem hrvatske federalne jedinice bili izdani Hrvati van nje?

To je jedna od najsmiješnijih i najneutemeljijih podvala kada se govori o hrvatskoj federalnoj jedinici. Također je fabricirana u daidžanskim i SDP-ovim ćelijama i jedini cilj joj je zastrašivanje i zbunjivanje Hrvata u Bosni. Teza se temelji na pitanjima “što će biti s Hrvatima koji ostanu izvan nje, otkud nam pravo njih ostavljati na cjedilu”. Misli se pri tome na Hrvate Tuzle, Zenice, Sarajeva, Banjaluke...

Odgovorit ću protupitanjem – Hoće li Hrvatima iz Tuzle, Sarajeva, Banjaluke, biti lošiji život ako se oformi hrvatska federalna jedinica ili će im život biti isti ili možda bolji? Bit će im sigurno ili isto ili bolje. Ako ništa, njegov narod će dobiti pravo na entitetski veto koji sada nema pa će preko tog veta imati pravi blokirati svaku odluku koja bi tom Hrvatima koji žive van hrvatske federalne jedinice mogla pogoršati politički status.

Kada bi teza koja se provlači u tom pitanju bila točna onda bi recimo Srbi iz Drvara, Mostara i iz cijele Federacije tražili ukidanje RS-a budući da je "dosta njih", kako kažu daidže, ostalo van RS-a.

Bošnjaci koji žive u RS-u trebali su već tražiti ukidanje FBiH jer je puno njih ostalo izvan tog bošnjačkog entiteta “na cjedilu” a Hrvati Boke, Vojvodine i BiH trebali bi tražiti ukidanje hrvatske države RH jer nas je "puno nas" ostavljeno van RH također “na cjedilu”.

Teza je dakle bespredmetna i vrlo podla. Kada bi se danas u BiH oformila hrvatska federalna jedinica sa općinama u kojima Hrvati predstavljaju većinu, manje od 10% Hrvata bi ostalo živjeti van nje a njihov položaj bi mogao biti samo bolji, nikako lošiji.

S druge strane licemjerno je od onih koji se hvale sarajevskom i tuzlanskom tolerancijom da istovremenu postavljaju pitanje što će se dogoditi s Hrvatima u Sarajevu kada Hrvati proglase entitet. Zašto bi se s tim Hrvatima išta dogodilo. Zar on ne uživa u čarima sarajevske *multietničnosti*? Nije vrug da će ga preko noći pojesti multietničarski mrak?

Posavski-obzor: Je li grijeh suradjivati sa najvećom hrvatskom strankom i kako je moguće rješenje hrvatskih problema bez suradnje sa njom ali i drugim strankama u BiH?!

Grijeh je kad si netko daje ulogu Boga pa određuje što je grijeh a što nije. Govorim o uskoj medijsko-interesnoj klici koja nastoji Hrvatima u BiH uvjeriti kako je kava s Dodikom izdaja Posavine a koalicija sa Silajdžićem nije izdaja Vareša, Kaknja, Travnika. Konjica....

Suradnja sa SNSD-om u Livnu kad ju naprave pravaši je ok, a kad to učine drugi onda je izdaja.

Pa je potom suradnja sa “sotonom” Čovićem opet izdaja Hrvatima u BiH a poticaji Lijanoviću nužnost bez koje se ne može. Takvo poigravanje činjenicama je grijeh protiv vlastite savjesti.

Svaka realna suradnja je dakle poželjna. Ako utemeljena na realnim političkim programima koji ju opravdavaju. Pogotovo suradnja svih hrvatskih stranaka na razini države po pitanju nacionalnih interesa. Opet se vraćam na Lovrićevu ali to je ona prva i jedina predložila svim hrvatskim strankama. Na taj apel gotovo sve stranke nisu na žalost niti reagirale jer su već zauzele svoju blokovsku poziciju.

Posavski-obzor: Koji je Vaše mišljenje o Zubakovom pokušaju puča u stranci HSS-NHI i svrgavanja Ljiljane Lovrić sa položaja predsjednika stranke?!

Zubak je shvatio da ukoliko ne sruši Lovrićevu do početka izbora neće uhvatiti zadnji vagon za opstanak na političkoj sceni i da će njeno daljnje jačanje značiti i njegovu političku eutanaziju budući da ona stranku vodi u smjeru iz kojeg je on, par godina prije, pobjegao.

Zato nije imao izbora i išao je na sigurno : Naštetiti maksimalno HSS/NHI-u do izbora i onda to honorirati preko HDZ90 nakon izbora koji bi mu trebao osigurati kakvu ugodnu funkciju i pregovaračko mjesto u slučaju ustavnih promjena.

U tu svrhu je iskoristio neotesance poput Čolaka i sličnih koji su nasjeli na priču o Lovrićevoj kao ubačenom igraču. Zubak je u cijeloj priči donekle i uspio. Poljuljao je stranku. No pravna pobjeda Lovrićeve te pojava pokajnika koji se vraćaju nakon što su shvatili koju pravnu rupu im je "veliki pravnik" ostavio Zubaku se vratila kao bumerang.

Zubak je kapitalna zvjerka. Ne zvuči niti malo loše da Lovrićeva na početku svoje karijere nosi Zubakov politički skalp na remenu. Pobjedu nad njim ona će tek kapitalizirati i mogla bi se nametnuti kao čelična lady hrvatske politike u BiH.

Posavski-obzor: Kako doći do hrvatskog zajedništva i da li bi tome pridonijelo smanjenje broja hrvatskih političkih stranaka npr. u tri bloka – hrvatski desni i lijevi blok na jednoj strani i treći blok prosarajevski orijentiranih Hrvata koji bi mogli natupati u SDP-u ili sa njima u koaliciji?!

Ovo pitanje trebalo bi biti bespredmetno da su kojim čudom Hrvati u BIH odgovorna nacija. I da naše stranke poznaju nešto što se zove nacionalna strategija. Kada su u pitanju krucijalna nacionalna pitanja hrvatsko zajedništvo na razini države moralo bi biti neupitno.

No gotovo po svim pitanjima hrvatski prvaci iz ove ili one stranke javno iznose potpuno drugačija viđenja. Kao da nisu svjesni naše malobrojnosti i matematičke nebitnosti. Ali i činjenice da mi nemamo pravo na toliki politički luksuz na razini države.

Ne mogu Hrvati u BIH imati tri viđenja uređenja BIH u situaciji kad Srbi guraju jedan jedinstven projekt - RS i dok Bošnjaci govore o potrebi regionalne i građanske BIH. U takvoj situaciji prepucavati se oko modela uređenja BIH preko FTV ravno je samoubojstvu.

FTV koristi naivne hrvatske prvake međusobno ih konfrotirajući i igra se s njima kao s najobičnijim početnicima. A oni na tu igru za malo medijske pažnje pristaju misleći da su na FTV-u zato što su lijepi, pametni i politički važni.

Posavski-obzor: Ne zalažete se znači za jednoulje?

Ne dao Bog. Toga smo se jedva rješili. Kada je u pitanju državna razina svi Hrvati trebaju biti u jednom bloku. A na nižim razinama, kantonima, gdje to situacija dopušta poželjan je pluralizam.

Ne treba tu izmišljati toplu vodu. Nek samo pogledaju kako se Srbi ponašaju u Banjaluci a kako u Sarajevu. Ili kako se Bošnjaci ponašaju u Tuzli gdje su većina a kako u Mostaru.

Samo Hrvati imaju dva potpuno različita politička koncepta na razini države i međusobno neusklađenu politiku a najmalobrojniji su narod. Druga dva veća naroda i ne pomišljaju da si priskrbe hrvatski luksuz.

O Komšiću

Posavski-obzor: Što mislite o predsjedničkim izborima, odnosno o žalosnoj činjenici da Hrvati opet nemaju zajedničkog kandidata?!

Imate tu, oko cijele te priče jednu vrlo kontradiktornu činjenicu. Naime, veći interes od samog izbora hrv. člana predsjedništva jeste potaći Hrvate na maksimalnu izlaznost budući da u idućem mandatu slijede krupne ustavne promjene pa je od suštinske važnosti u parlamentu imati što više autentičnih hrvatskih ruku.

Zajednički kandidat Hrvata sigurno bi bio generator referendumskeg odziva jer bi ljudi masovno izišli glasovati protiv Komšića.

Međutim, kandidaturom dvoje kandidata hrvatske političke elite su tako očito pokazale kako im nije u interesu masovan odziv Hrvata na izbore nego samo onih glasača koji su njihovi sigurni birači.

Koalicija HSP/90 strahuje od osvete ogorčenih birača iz 2006-e koji bi u tom slučaju podržali ili HDZBIH ili neki treći blok a HDZBIH strahuje od osvete dugogodišnjih apstinenata koji za HDZBIH ne glasuju još od Dayton a da iziđu glasovali bi protiv njih.

Posavski-obzor: Mislite li da više ne postoji šansa da se dogovore oko jednog kandidata?

Zbog infantilne im, gotovo groteskne taštine, vrlo teško. Kada bi pogledali preko obzora vlastitih noseva niti sada ne bi bilo kasno da jedno od dvoje kandidata odustane. Pod jasnim uvjetima da diplomatska mjesta nakon izbora stranke dijele po uspjehu na izborima i da taj zajednički član simbolički istupi iz stranke i postane kandidat cijelog naroda.

Dovoljno je provesti jednu poštnu anketu prije samih izbora koja će pokazati koji kandidat ima veće šanse a onda da ga svi podrže. Niti jedna stranka tu ne bi ništa izgubila. To se međutim neće dogoditi iz gore navedenih razloga. Njima jednostavno nije cilj masovnost Hrvata nad kutijama.

Posavski-obzor: Nije li za Hrvate BiH rješenje npr. američki način biranja predsjednika države?! Jedna vrsta predpredsjedničkih izbora više hrvatskih kandidata i onaj koji dobije najviše glasova onda za njega glasuju svi Hrvati, s tim da hrvatskog kandidata mogu kandidirati samo hrvatske stranke?!

To je bilo svakako jedno od najzgodnijih rješenja. Međutim naši politički naduveni, potpuno neopravdano prozvani čak i kao "Lideri" nisu se, u ovako ozbiljnoj situaciji, pošteno potrudili niti popričati kao ljudi a kamo li dogovoriti model izbora zajedničkog kandidata.

Čović je Ljubiću bahato u jednom neformalnom razgovoru ponudio desetoricu svojih da izabere a ovaj je još bahatije odgovorio mantranjem o načelima i uvjetima. Ljubić je inače gospodar načela kojih se u praksi ne drži. I tu je stala sva priča. Taj kandidat trebao je narodu a oni su i tu stvar potpuno isprostituirali.

Hrvati u BiH su na jedan način žrtve privatnih sujeta nekoliko nezrelih političkih karijerista koji su nesretnim spletom okolnosti zasjeli u mitsku poziciju "izabranih vođa naroda" koji kroz svoje političko djelovanje igraju stolnog tenisa sa sudbinom tog istog naroda međusobno se natječući.

Treba ih biti stid da jedna tridesetogodišnja Lovrić pokazuje više mudrosti, odgovornosti i političke zrelosti od njih.

Posavski-obzor: Dakle prvo osobni interesi, interesi stranke pa tek onda naroda, iako tvrde da im je nacija iznad svega?

Na žalost je tako. Živimo u vremenu trule partitokracije. Od prvog dana i HDZBIH i HSP/90 koalicija namjerno su išli sabotirati dogovor.

HDZ-u BIH to treba kako bi kasnije optužio suprotni blok za nacionalnu veleizdaju ako Krišto osvoji više glasova i ako bude falilo tek nešto hrvatskih glasova za pobjedu Komšića a HDZ90/HSP blok razmišlja slično, s tim što će oni ukoliko osiguraju još jedan mandat Komšiću biti nagrađeni pozicijama u novoj Alijansi koju Europa priprema bez obzira što će s obzirom na katastrofalnu 4-godišnju vladavinu osvojiti manji dio hrvatskih glasova.

Tada HDZ90/HSP, kao stranke s manjinskim hrvatskim legitimitetom i neće moći smjeti prigovarati Komšiću jer ih načelno od njega neće razlikovati apsolutno ništa. I oni će kao i on sjediti na stolicama koje će osvojiti zanemarivim dijelom hrvatskih glasova.

Bitno im je tek da na razini države prijeđu prag i da SNSD u RS-u ne osvoji onoliko koliko je planirao i nova Alijansa preuzet će državu u iduće 4 godine a u njoj će Jurišiću i Ljubiću kao dovoljno bezopasnim Hrvatima biti namjenjena ista uloga kao onomad u onoj prvoj Alijansi Zubaku. Prokletstvo Hrvata s halal certifikatom ponavlja se.

Ključnu ulogu u formiranju te nove Alijanske imat će nova britanska Vlada i Paddy Ashdown koji je u zadnjem intervjuu već najavio takav angažman.

Posavski-obzor: Željko Komšić se opet kandidirao kao hrvatski kandidat za predsjedništvo BiH...

On je Hrvat ima skoro pet godina. I od kada je Hrvat pravo ga dobro ide u životu. Tako da vjerujem da je u ovih pet godina interesnog pohrvaćivanja čak donekle i zavolio svoju novu naciju. Iako to Željково novokomponovano hrvatstvo nikada neće nadići njegovo korijensko bosanstvo.

Problem bi jedino mogao biti kada mu završi mandat a on u "tolerantnoj" sarajevskoj čaršiji ostane upamćen kao Hrvat. To bi moglo biti nezgodno. Čvoke primati u mirovini i slušati kako ti viču "Ustašo" nije baš neka lijepa svakodnevnica.

Posavski-obzor: Je li on po Vama Hrvat?

Nije moje da o tome paušalno sudim. Ali znam da se Komšić može početi deklarirati i kao Eskim kada mu završi mandat. I Haris Silajdžić ako želi može od ove godine deklarirati kao Hrvat i izboriti hrvatsku fotelju u Predsjedništvu s obzirom koliko glasačko tjelo ima. U tome i jest sva apsurdnost izbornog sustava BIH.

Posavski-obzor: Smatrate li Komšićevu politiku prohrvatskom?

Komšićeva politika nije ni prohrvatska ni prosrpska ni tipično probošnjačka. Nego propartijska. On je čovjek partije. A njegova partija puše u leđa velikobošnjačkom nacionalizmu kroz krinku građanske BIH.

Ako je za ljubav partiji počeo hrvatovati iako mu je nacionalno potpuna nepoznanica, što tek nije u stanju učiniti?

Komšić je bio i ostao sluga komunističke partije BIH. SDP BIH sa suvremenom socijaldemokracijom nema apsolutno ništa. SDPBIH je eufemizam za KPBIH, oni su i pravni nasljednici svih komunističkih nekretnina po FBIH.

Nasljedili su materijalne povlastice, no odbijaju na sebe preuzeti odgovornost za komunističke zločine u 45 godina „bratimljenja“.

Europskim socijaldemokratima odbojna je i sama pomisao da bi njihova stranka mogla sudjelovati u preglasavanju malobrojnijih. I gaženju kolektivnih prava. Zaštita malobrojnijih jedno je od osnovnih načela socijalističke internacionale Europe. Tako da me čudi da ta asocijacija u svojim redovima drži bosanske komuniste.

Oni su po svemu komunisti. Po prepotentnom političkom ophođenju i samodopadnosti. Po idolopoklonstvu kojeg javno ispoljavaju. Tko još normalan drži dvometarske portrete političkih idola u uredu osim bosanskih komunističkih?

Posavski-obzor: Što sa Komšićem u Predsjedništvu dobijaju Hrvati a što Sarajevo?!

Zvučat će Vam apsurdno ali s njegovim izborom u trojno predsjedništvo Hrvati dobivaju snažan i očit argument kada govore o institucionalnoj majorizaciji. Tko je žmirio na položaj Hrvata u BIH nakon slučaja Komšić je progledao.

Zato bi bilo jako bitno da Hrvati delegiraju jednog kandidata za člana predsjedništva i da plebiscitarno glasuju za njega.

I to ne da taj neki pobjedi Komšića nego da od njega baš izgubi. To bi bio kraj Federacije.

Međutim gotovo sve političke opcije u Hrvata, osim Lovrićeve koja je pozivala na razboritost, zdušno rade na tome da Komšić poslije izbora može kazati – sami ste si krivi. Komšić je čak

otvoreno pozvao na plebiscitarno glasovanje protiv njega rječima – Hajde Hrvati dogovorite jednog kandidata pa da i tu priču završimo.

Posavski-obzor: Kako komentirate tu izjavu?

Ta izjava pokazuje o kakvom se komunističkom fundamentalistu radi. On, koji otima fotelju cijelom jednom narodu, i isti taj narod poziva na politički dvoboj već sutra će sjediti u fotelji koja mu prema zakonu propisuje borbu za interese svog naroda kroz instituciju Predsjedništva.

Štoviše on će iz te fotelje provoditi birokratsku majorizaciju istog tog naroda. Komšić može tvrditi da je legalno izabran, što je točno, no pristajanjem na vršenje te funkcije on prestaje biti legalist.

Jer funkcija predsjednika države ima i obveze. A obveze hrvatskog člana predsjedništva pored brige o državi i građanima općenito jest i skrb o partikularnim hrvatskim pitanjima u BIH koja on jednostavno nije u stanju artikulirati. Prisezanjem na tu funkciju on zapravo krši zakon jer javno jamči da će se boriti za prava Hrvata u BIH o kojima zapravo nema pojma nit ije u stanju to učiniti. Tu prestaje njegov predizborni legalitet.

Drugim rječim on se prijavio na natječaj za radno mjesto za koje zna da ga nije kvalificiran obavljati. I to je ono što je većina antikomšićevaca zaboravila primjetiti.

Komšić nema legitimitet ali nema ni postizborni legalitet jer kao legalist nikad ne bi prihvatio obnašati taj posao. Ne tvrdim da je on loš privatno kao čovjek ili slično ali on jednostavno sa autentičnim hrvatskim interesima u BIH on nema apsolutno ništa.

Primjerice ako ga neki strani ambasador upita – G. Komšiću što zapravo želi hrvatski narod u BIH? Kako uređenu državu? Što će im Komšić odgovoriti?

Hoće li on prema svojoj službenoj dužnosti tom ambasadoru dati odgovor koji reflektira stvarne interese hrvatskog naroda? Neće.

A po opisu svog radnog mjesta dužan je dati pravi odgovor. Tu je glavni apsurd Komšićeva mandata.

Nije sporno da SDP sutra ponovno predloži Hrvata ali da bi taj imao postizborni legalitet on mora dobiti povjerenje znatnog dijela BH Hrvata. Tek s tim legitimitetom može se govoriti o postizbornom legalitetu.

Posavski-obzor: Postoje teoretičari koji kažu da je upravo zato Komšić najbolji predsjednik BIH jer za njega glasuju svi građani.

To su gluposti. I pokušaji bježanja od činjeničnog stanja. Neosporno je to kada bi neki Hrvat, ma koja ga stranka kandidirala, dobio povjerenje znatnog dijela hrvatskog biračkog tijela i ujedno privukao mnoštvo drugih birača iz drugih nacija, da bi onda taj imao čast prozvati se takvim boljim i kvalitetnijim BH predsjednikom. Međutim u slučaju Komšić brutalno je pogažena legitimna volja cijelog jednog konstitutivnog naroda a da to socijaldemokrate koji su to učinili uopće ne brine.

Posavski-obzor: HDZ je zatražio podršku Srba iz Federacije za potporu njihovoj kandidatkinji, branitelji Komšića kažu da je to čisto licemjerje jer sada srpski glasovi HDZ-u valjaju dok bošnjački ne.

Još jedna naručena glupost po narudžbi SDP kuhinje na koju je nasjeo i onaj daidža Jeleč.

Jasna je naime etička distinkcija između prakse kad ti jedan narod odabere i nametne tvog predstavnika bez da te išta pita i kad ti za svog autentičnog predstavnika tražiš podršku drugih naroda.

Ovo prvo što čini SDP je majorizacija i stvaranje raskola među nacijama. Ovo drugo štiti je pokrenuo HDZBIH je suradnja čak i zbližavanje među BH nacijama. Koliko znam HDZBIH je tražio i potporu cazinskih Muslimana. Ne da se preglasaju Hrvati nego da se kandidatu koji ima legitimitet u hrvatskom narodu da potpora i drugih.

Ako to etičku distinkciju čak ni državni mediji ne žele vidjeti onda opravdano govorimo o institucionalnom teroru drave BIH nad BH Hrvatima.

Posavski-obzor: Koji bi po vama bio idealni hrvatski kandidat za Predsjedništvo BiH?!

Idealan kandidat bi bio netko van političkih struktura, prihvatljiv svim političkim opcijama, netko tko ima ugled i obraz ali i srce i u stanju je lupiti šakom od stol umjesto glumiti učtivog i tihog Hrvata. Imali smo mi do sada nekoliko nazovimo ih autentičnih Hrvata u Predsjedništvu i bilo me je stid gledati tko me predstavlja.

Posavski-obzor: Na koga mislite?

Pa uzmite Ivu Miru Jovića ili Jelavića npr.. Taj idiotski dvojac je zorni dokaz koliko su se HDZBIH i HDZ1990 (namjerno navodim obje stranke) u prošlosti prostituirali s interesima vlastitog naroda. Ne možeš kukati kako smo ugroženi a onda nam na čelo isturiti onu tetkicu Jovića ili jednog poluinteligenatnog klauna Jelavića koji potpuno diletantski gurne narod u projekt Samouprave bez ikakve suvisle i lucidne strategije.

S druge strane imali smo poslovično ozbiljnog Zubaka kojeg danas neki mediji nastoje predstaviti kao moralnu vertikalu i pravog borca za hrvatske interese a upravo je on pristajući na Petrišcheve amandmane, koji btw nikada nisu potvrđeni u parlamentu ali se provode, u mandatu Alijanse od Hrvata napravio manjinu u Federaciji i potvrdio status manjine Hrvatima u RS-u. Gard dakle često vara.

Posavski-obzor: Dobro možete li navesti neko ime koje bi po vama bilo prihvatljivo svima?

Ako hoćete baš imena recimo Radoslav Dodig mogao biti idealan nestranački kandidat ispred hrvatskog naroda. Zamislite papinski nuncij dođe u posjetu Sarajevu kad tamo neki čiko kojeg zovu hrvatskim predsjednikom nuncija dočeka na latinskom. Dođe patrijarh a on ga pozdravi na starogrčkom. To bi bilo prejako. Dodig se odlično rimuje i s Dodik. Bila bi to fina predsjednička kombinacija.;

Imena dakle ima. I nije Dodig jedini. I ne mora nužno biti Hercegovac. Štoviše volio bih da se pronašao kandidat koji nije iz Hercegovine kao zajednički kandidat svih stranaka.

Posavski-obzor: Je li postoji takav?

Pa realno gledano, ne dakle idealistički, možda i jedino moguće rješenje za zajedničkog kandidata bio je g. Mate Franjičević, to je jedan ugledan gospodin iz Livna, predsjednik je kluba zastupnika HDZBIH u fed. parlamentu ali je izdignut iz lokalnog strančarenja tako da se nije zamjerio drugim strankama i sigurno je bio prihvatljiv i Devedesetci.

Franjičević ima dosta veliko iskustvo u parlamentu i samosvjestan je čovjek koji ima stav. To je dokazao u nekoliko medijskih istupa. Dakle ne bi tek tako bio lutka o koncu Dragana Čovića pogotovo ako bi dobio mandat od naroda. Nije lignja. I nije Borjana Krišto.

I on bi sigurno sutra u svom mandatu bio neutralan i izdignut iznad strančarenja.

Sjetite se Mesića. Nakon što mu je narod dao povjerenje vrlo brzo je otpepao HNS. Kad te izabere narod digne ti se i cijena.

Posavski-obzor: Zašto onda Franjičević nije kandidiran?

Iz privatnih sujeta Bože Ljubića i Dragana Čovića koji su zbog vlastite taštine hrvatskom narodu u BIH ponovno oduzeli pravo da ga u iduće 4 godine predstavlja autentičan predstavnik. Ja sam ovaj prijedlog za Franjičevića jedne prilike u Mostaru predložio prvim grlima 90-ke kada su me pitali tko je po mom sudu najbolji kandidat kojeg bi oni trebali podržati. Tada sam im predložio taj plan koji bi im priskrbio imidž odgovorne stranke koja razmišlja prvo u nacionalnom interesu a tek onda stranački. I taj plan bi bio šah mat Čovićevom odugovlačenju.

Ljubić je poštujući činjenicu da je HDZBIH ipak jača stranka trebao Draganu poručiti sljedeće: Ok, mi sutra izlazimo s našim prijedlogom za hrv. člana predsjedništva i nakon što ga Čović optuži za izdaju onda mu prebaciti lopticu i predložiti mu njegovog kolegu, čovjeka iz njegove stranke, uz uvjet da ga najave svi zajedno, da se na njegovom izboru ne trijumfira, da on formalno iziđe iz stranke i postane kandidat naroda i da se raspodjela diplomatskih pozicija nakon izbora vrši ovisno o uspjehu stranaka na izborima.

Ljubić je to bez problema mogao napraviti i dići popularnost HDZ-u 90 ali u toj stranci tolika je ograničenost i opsjednutost Čovićem da bi oni prije podržali Komšića nego bilo kog iz HDZBIH. Naknadna priča o Vrankiću samo je predizborni spin. Oni doista vjeruju kako njihov kandidat može pobijediti Komšića i Krišto zajedno. Cijenu za to platit će nakon izbora.

Posavski-obzor: Na koju cijenu mislite?

Kada nakon izbora ponesu teret glavnog krivca za ponovni neizbor autentičnog predsjednika tada će te optužbe opet odbaciti kao Čovićevo podmetanje. Oni zapravo ustaju i liježu s mislima na Čovića. I od te opsesije nisu u stanju strateški razmišljati.

Čović je na žalost postao njihovo i jutro i dan i noć i mislim da političari s tolikom patološkom opsesijom trebaju ići na psihoterapiju a ne voditi narod. Ista dijagnoza vrijedi i za tzv. pravaše.

Posavski-obzor: Vi ste zagovarali i Lovrićevu kao srednji put prihvatljiv svima?

Još jedno vrlo realno rješenje bila je opcija Ljiljane Lovrić. No to je za preduvjet imalo da HDZBIH odustane od svog kandidata. Što je uz poznatu bahatost HDZBIH bilo gotovo nemoguće.

Međutim kad vidim što su sve Lovrički podmetali prošlih tjedana drugovi iz HDZ1990 i HSP kao po nekoj kazni što nije htjela koalirati s njima onda shvatiš da niti jednima niti drugima nacionalni interesi ne predstavljaju apsolutno nikakav ideal. I da se tu radi o jednostavnim sitnim ribicama. Na sreću su prolazna kategorija.

Posavski-obzor: Kada bi vi bili najmoćniji političar svijeta, kako bi vi uredili BiH?!

Ja bih ju uredio na principu izravne demokracije. Po principu koji je zagovarao Joseph Boys i koji se danas najčešće primjenjuje u Švicarskoj i to po najbanalnijim pitanjima. Dakle građanski model odlučivanja. Ali ne "građanski" onako kako to "građansko" tumači službeno Sarajevo.

Raspisao bi referendum na kojem bi konačno završili s pričom kakvu BiH građani žele, da li unitarnu koja funkcionira na principu jedan čovjek, jedan glas ili pak etnofederalnu u kojoj se poštuju sva građanska prava. Time se jednadžba s tri nepoznanice svodi na dvije. Primjerice ako građani na referendumu odbace ideju BiH uređenu na principu ekonomskih regija o tom modelu više ne bi bilo razgovarao.

S još nekoliko referenduma vrlo brzo biste dobili sliku moderne BiH. Do zadnjeg detalja. Poprilično sam uvjeren da bi rezultat bio Federalna BiH sa nekoliko multietničkih federalnih jedinica sa diskontinuitetom teritorija koje ne bi imale pravo na odcjepljenje.

U referendumu se može postaviti kao neminovan uvjet da pored natpolovične većine krajnji prijedlog mora osvojiti barem 15% glasova u svakom od tri naroda. Taj uvjet je potreban da nam se ne bi ponovila 91-a. Izravna demokracija uz poštivanje kvoruma nacije. Nakon popisa stanovništva ovo bi moglo biti najzgodnije rješenje. Zato je šteta što se popis nije davno napravio.

O daidži Jeleču

Posavski-obzor: Mnogi štovatelji lika i djela fra daidže Petra Jeleča, spočitavaju vam to što ste ga nazvali "pederkom". Po vama, što hoće daidže?

Što hoće daidže stvarno ne znam. Javnost samo zna i vidi šta oni moraju činiti. Čine sve da zadrže dobro honirirane pozicije Sarajevu podobnih Hrvata. Taj krug puno je širi od daidžanskog i pomalo se širi prema Hercegovini tako da sad već možemo govoriti i o hercegovačkim daidžama. Recimo praksa u kojoj Jurišić govori o genocidnoj RS a šuti o genocidnoj FBIH koja je kudikamo bolje popunjena hrvatskim jamama daje mu zasluženi epitet hercegovačkog daidže.

Vrhunac licemjerstva i podaništva bosanskih fra daidža je čašćenje svečanosti u u Milodražu kod Kiseljaka krajem petog mjeseca u godini kada Društvo bosansko-turskog prijateljstva organizira obilježavanje Dana Ahdname pred džamijom Mehmeda II El Fatiha osvajača Bosne i ubojice Stjepana Tomaševića, koja je izgrađena nakon posljednjeg bošnjačko-

hrvatskog rata. Tada se skupe okolni muslimani i nekoliko fra daidža. I dok muslimani klanjaju fra daidže čekaju. Katolika nema.

Da stvar bude apsurdnija Ahdnama uopće nije predana tu u Milodražu, nego u Milima kod Visokog, ali fra daidže svjesno podilaze obilježavanju u Milodražu, kao da se rugaju katolicima župe Brestovsko, koja je najviše stradala od svih kiseljačkih župa.

Da ti oportuni patrioti doista iskreno vole Bosnu nikada ne bi častili džamiju onog koji je Bosnu ubio i prvi bi tražili ukidanje imena El Fatiha na njoj. Ja to recimo tražim. Oni ne. Jer to baš i nije oportuno. Tko je sad tu patriot a tko kvisling?

Pederko je u kolokvijalnom rječniku karakterna lingvistička figura. Jeleča sam tako nazvao u kontekstu njegovog poprilično malicioznog teksta u kojem je ignorirao sve postulate etike.

Zlorabivši svoju poziciju *dobrog pastira* i tumača iste te etike on je, iz samo njemu znanog razloga, išao obmanjivati hrvatsku javnost u BiH izjednačavajući SDP-ovu i bošnjačku praksu preglasavanja malobrojnijih Hrvata sa praksom u kojoj isti ti malobrojniji traže pomoć većih, kako bi izborili svoje pravo koje im pripada.

Biblijskim jezikom kazano taj pederko Jeleč se rugao Davidu što je za pobjedu protiv Golijata zatražio pomoć treće strane ne osuđujući uopće silu Golijata kojom kao jači godinama tlači nejačeg.

Kad to čini netko kome je etika kao znanost u opisu zanimanja i tko se kiti doktoratom rimskog etičara onda se kod nas, u ovom "primitivnom, tuđmanovom, bobanovom, dreteljastom, ustašoidnom, separatističkom, i duhovno zapuštenom kamenjaru" kakvim nas je već dotični kroz svoje tekstove okrstio, takve zove šupcima, pederkama i obmanjivačima javnosti.

Riječ pederko mi se za njega, njegov pojavni medijski stil i način djelovanja, nekako učinila najprikladnija. I smatram da je poprilično blaga riječ u odnosu na sotonski epitet koje daidže odavno upakovaše Poskoku. Žao mi je što su neki ljudi tu riječ shvatili doslovno. To je njihov problem. Ne moj.

O Posavskom obzoru

Posavski-obzor: Čitate li Posavski obzor i što mislite o tom hrvatskom portalu iz Posavine.

Posavski Obzor redovno pratim, prenosim zanimljive kolumne s Obzora i na Poskoku i ujedno ga marketinški podupirem sa željom da bude što posjećeniji. Čestitam svima koji se trude oko njega.

Kao najčitaniji, aktivistički i možda jedini autentični posavski portal, Obzor poprima vrlo bitnu ulogu u vremenu koje je pred nama, budući da je trenutno na sceni propaganda koja nastoji Posavce potpuno okrenuti protiv ostatka ostataka Hrvata u BiH.

Stoga je baš taj autentični glas Posavine, makar on opstao samo na Obzoru bitan više nego ikada prije.

Posavski-obzor: Gospodine Šušnjar, Posavski obzor vam se zahvaljuje na ovako iscrpnom intervju i želimo vam sve najbolje u privatnom i poslovnom životu kao i što više čitatelja vašem portalu Poskok. Što bi za kraj poručili čitateljima Posavskog obzora ali i svim Hrvatima?!

Hvala Vama na lijepim željama i još više na ukazanom vremenu i prostoru.

Svim Hrvatima iz BIH i onima koji se tako osjećaju ;) poručio bi da drže glavu gore. Bez obzira jesu li u BIH ili van nje. Ali i da budu plemeniti i skromni u svojoj veličini. Jer mi itekako imamo na što biti ponosni.

Preživjeli smo najgore. Dolaze nova vremena i novi ljudi. Učili smo na najlošijima. To nas obvezuje gotovo na perfektnost.

Posavski obzor

www.posavski-obzor.info

Kontakt: redakcija@posavski-obzor.info

www.poskok.info

Kontakt: nikolazirdum@gmail.com